Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 148
Marți 27 sept. 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Expozițiile agricole — mijloc puternic de popularizare a metodelor agrotehnice

Cînd țăranul muncitor Nichita Mărgineanu de prin părțile Clujului se pregătea să plece la București pentru Consfătuirea pe țară a fruntașilor din agricultură, nevasta-sa îl povățui: „Să iei cu tine, colea, vreo doi, trei ciocălăi de cucuruz. Să vadă și tovarășii de acolo ce minunăție de porumb am avut noi. Altfel ți-or zice că numai vorbele ți-s de laudă". Nichita a ascultat-o. Inainte de a porni la drum lung către Capitala țării, el n-a uitat să pună în straiță, alături de merinde și albituri, și cîțiva ciocălăi de cucuruz, luați la întîmplare din grămadă. Și, în timp ce vorbea de la tribuna adunării, în fața celor mai de seamă ascultători pe care i-a avut vreodată, Nichita Mărgineanu a arătat porumbii. Erau mari și frumoși.

Gestul lui Nichita oglindește adevărul că produsele agricole prezentate oamenilor sînt mult mai convingătoare decît vorbele, oricît de meșteșugite ar fi ele.

In ultimii ani, propaganda agricolă folosește pe scară largă expozițiile. Spre deosebire de alte mijloace de propagandă, expoziția agricolă prezintă oamenilor muncii din agricultură însuși produsul obținut printr-o justă aplicare a metodelor de lucru noi, recomandate de agrotehnică. Sutele de mii de oameni ai muncii de la sate care au vizitat anul trecut expozițiile agricole au recunoscut că acestea constituie un minunat prilej pentru a-și da seama în ce măsură folosirea regulilor agrotehnice sporește rodnicia pămîntului. Mulți dintre vizitatori sînt fruntași ai recoltelor bogate și participă cu produse la expozițiile deschise în anul acesta. Astfel, țăranul muncitor Ceocianu Ion, din comuna Fierbinți, raionul Snagov, a dobîndit 40.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar. Expunînd produsele sale la expoziția raională, tov. Ceocianu a fost distins cu premiul II, primind totodată o grapă și o prășitoare.

Exemple de acest fel se pot da cu miile. Ele dovedesc că **expoziția agricolă este un puternic mijloc de popularizare a succeselor agriculturii, de răspîndire a metodelor agrotehnice noi, de stimulare a producătorilor agricoli pentru a ajunge la nivelul fruntașilor.** De aceea, anul acesta va fi organizat un număr și mai mare de expoziții agricole. S-au deschis sau sînt în curs de deschidere expozițiile raionale și cele de centre de comune, iar în jurul datei de 15 octombrie vor începe să funcționeze expozițiile regionale.

Spre deosebire de anii trecuți, pentru o mai justă selecționare a exponatelor, s-a recomandat ca deschiderea expozițiilor să fie precedată de concursuri agricole. Acolo unde se respectă această recomandare, expozițiile agricole se bucură de un succes deosebit. Nu același lucru se întîmplă în regiunea Stalin, de pildă, care a hotărît să organizeze mai întîi expozițiile și apoi concursuri agricole.

Organele agricole au căpătat în anii trecuți o bogată experiență în organizarea expozițiilor. Se observă însă că această experiență nu este folosită pretutindeni. Astfel, expoziția agricolă a raionului Roșiori de Vede, pe lîngă numeroase calități, are și multe lipsuri, care-i scad valoarea și îi sărăcesc conținutul. Această expoziție nu indică metodele folosite pentru obținerea produselor expuse, nu oglindește nimic din realizările întovărășirilor agricole, iar problemele mecanizării agriculturii sînt foarte slab oglindite. Lipsuri asemănătoare se găsesc și la unele expoziții deschise în regiunea Arad.

Ținînd seama de aceste lipsuri, semnalate de altfel și anul trecut, organizatorii nu trebuie să piardă o clipă din vedere faptul că expozițiile nu se adresează consumatorilor, ci producătorilor agricoli pe care-i interesează atît rezultatele, cît și metodele agrotehnice folosite pentru obținerea lor. In atenția organizatorilor, trebuie să stea, de aceea, în primul rînd, grija ca vizitatorii să rămînă, după vizitarea expozițiilor, cu convingerea fermă că produse la fel de frumoase ca cele expuse pot obține și ei. Prin explicații scrise pe etichetele ce însoțesc exponatele, prin lămuriri verbale, conferințe agrotehnice, broșuri în legătură cu produsele expuse, proiecții de diafilme etc., expozițiile pot să dovedească pe larg superioritatea metodelor agrotehnice înaintate și să-i ajute pe vizitatori să le însușească.

Expozițiile agricole au și un important rol de educare politică a oamenilor muncii de la sate. Ele trebuie să arate cum s-au dezvoltat satul și agricultura în anii regimului de democrație populară, astfel ca vizitatorii să vadă clar cine stăpînea pămîntul în trecut și în proprietatea cui se află astăzi, cîte mașini agricole lucrau înainte pe ogoare și cîte acum. Prin grafice, să se arate creșterea neîntreruptă a numărului de mașini agricole și a cadrelor de tehnicieni, a suprafeței de teren altădată neproductiv redat agriculturii. **Tot prin grafice să se arate creșterea veniturilor gospodăriilor țărănești mici și mijlocii datorită ajutorului pe care partidul și guvernul îl acordă țărănimii muncitoare zi de zi.**

Dar rolul de educare politică pe care-l au expozițiile nu se sfîrșește cu atît. **Prin exponate, grafice, machete de construcții, fotografii, expozițiile să demonstreze cît mai convingător cu putință că marea gospodărie agricolă socialistă este superioară gospodăriei individuale, că posibilitățile ei de sporire a producției la hectar și a rentabilității în creșterea animalelor sînt incomparabil mai mari ca în sectorul particular. De asemenea, trebuie scoasă în evidență creșterea nivelului de trai și cultural al colectiviștilor, urmare nemijlocită a veniturilor mari pe care le primesc în gospodăria colectivă.** Anul trecut, o serie de expoziții au obținut și în această privință rezultate bune. Vizitînd expozițiile agricole locale, țăranii muncitori ca Tarnoc Adalbert din comuna Episcopia Bihorului, regiunea Oradea, și Hilohie Marcu din comuna Filești, raionul Galați, s-au convins că agricultura socialistă este superioară agriculturii făcute în gospodăria individuală și s-au înscris în gospodăriile agricole colective.

Organele agricole trebuie să mai țină seama în organizarea expozițiilor și de reprezentarea proporțională a tuturor sectoarelor existente în comuna, raionul sau regiunea respectivă. Astfel, într-un raion unde principala ocupație a locuitorilor este creșterea animalelor, expoziția raională trebuie să oglindească în mai mare măsură sectorul zootehnic.

Organizînd expoziții cu un conținut bogat, îngrijindu-se ca ele să fie vizitate de cît mai mulți oameni ai muncii de pe ogoare, organele agricole și de stat contribuie la progresul neîntrerupt al agriculturii noastre. Acest lucru nu l-au înțeles, se pare, unele sfaturi populare regionale care nu acordă sprijin organelor agricole pentru organizarea expozițiilor. Din această cauză, în regiunile Craiova, Arad, Pitești, pregătirile pentru deschiderea expozițiilor sînt mult rămase în urmă. Cu totul nejustă este atitudinea sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, care acum, în preajma deschiderii expoziției, intenționează să dea altă folosință terenului și construcțiilor ce i-au fost destinate expoziției.

E necesar ca sfaturile populare ale regiunilor amintite să înțeleagă că organizarea expozițiilor agricole este o sarcină de care trebuie să se preocupe îndeaproape. Ele trebuie să se străduiască ca **deschiderea expozițiilor agricole raionale și pe centre de comune să fie terminată peste tot încă în luna aceasta, iar a celor regionale pînă cel mai tîrziu la 15 octombrie.** Prin deputați, tehnicienii de la punctele agricole și comune, activiștii culturali, sfaturile populare să convingă pe producătorii agricoli că, participînd și vizitînd expozițiile, își vor îmbogăți experiența, vor învăța noi metode care să-i ajute în sporirea producției agricole.

11.300 kg. porumb la hectar

Porumbul țăranului muncitor Vasile Pîrvu, fruntaș al recoltelor bogate din comuna Costești-Vale, raionul Găești, a ajuns la maturitate mai înainte ca al celorlalți țărani muncitori din comună. In ziua de 22 septembrie, Vasile Pîrvu a început să-și culeagă recolta de porumb.

De pe suprafața de 1,25 ha, el a obținut o producție de peste 14.300 kg de porumb știuleți ceea ce înseamnă o producție de peste 11.300 kg de porumb știuleți la hectar. Astfel Vasile Pîrvu și-a depășit angajamentul luat în primăvară de a obține anul acesta o producție de 10.000 kg de porumb știuleți la hectar.

Producția de porumb realizată de el nu se datorește faptului că el ar avea pămînt mai bun ca al celorlalți țărani muncitori din comună, ci faptului că Vasile Pîrvu știe să-și lucreze pămîntul, să aplice întocmai regulile agrotehnice. Terenul l-a pregătit încă din toamnă, l-a ogorît adînc, l-a îngrășat cu peste 100 care gunoi de grajd. In primăvară, Vasile Pîrvu a semănat porumbul atunci cînd tehnicianul agricol din comună a arătat țăranilor muncitori că temperatura solului este prielnică pentru semănatul porumbului.

Astfel, Vasile Pîrvu a fost primul din comună care și-a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. In timpul vegetației el a executat 3 prașile, a făcut de două ori copilitul porumbului și polenizarea artificială suplimentară.

(Agerpres)

Primii la recoltarea florii-soarelui

Paralel cu recoltarea porumbului, în regiunea Craiova s-au recoltat peste 5252 ha cu floarea-soarelui. Țăranii muncitori din raionul Băilești, care au început primii în regiune această acțiune, au recoltat pînă acum peste 70 la sută din culturile de floarea-soarelui.

Avansate la recoltarea florii-soarelui sînt și raioanele Calafat, Oltețul, Gura Jiului și Segarcea.

Recolte bogate

Cultivatorii de porumb din raioanele Salonta, Oradea și Săcueni au început zilele acestea recoltarea culturilor tîrzii. La porumb, colectiviștii din comunele Șimian și Valea lui Mihai, care au însămînțat culturile după metoda cuiburilor așezate în pătrat și le-au prășit de cîte 3—4 ori, au obținut acum o producție de 4.500—5.000 kg de știuleți la hectar.

Zilele acestea, au început recoltarea porumbului și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Șișterea, Roșiori, Toboliu, Salard, raionul Oradea, Cubulcut și Cadea din raionul Săcueni.

Noi pătule pentru depozitarea porumbului

De cîteva zile, în raionul Sighișoara a început recoltatul porumbului. Pentru înmagazinarea bogatei recolte de porumb, în satele acestui raion s-au construit în ultimul timp numeroase pătule. Numai țăranii muncitori cu gospodării individuale și-au ridicat toamna aceasta 220 de pătule. Cele mai multe dintre acestea au fost construite în comuna Dumbrăveni.

In gospodăriile colective din raion au fost construite din resurse interne 18 pătule de mare capacitate, ca, de pildă, cel din comuna Laslea, în care pot fi depozitate 10 vagoane de cereale.

C. Petru
corespondent

Pentru executarea la timp și în bune condiții a însămînțărilor de toamnă

Campania însămînțărilor de toamnă a început în mai toate regiunile țării. Peste cîteva zile însămînțările vor trebui să fie în toi pretutindeni.

Folosind timpul prielnic, oamenii muncii de pe ogoare grăbesc arăturile de însămînțare, curăță și tratează sămînța și însămînțează cu orz, grîu și secară terenurile pregătite din vreme. Din datele sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, rezultă că în unele regiuni și raioane au și fost pînă acum însămînțate suprafețe întinse cu rapiță, orz, grîu și secară. Fruntașe la însămînțări sînt pînă în prezent regiunile Galați, Constanța și Timișoara. In aceste regiuni, organele de stat și agricole au îndrumat și sprijinit pe țăranii muncitori să are din vară terenurile de pe care au strîns leguminoasele, plantele furajere, cerealele păioase, să pregătească sămînța necesară și să înceapă semănatul, atunci cînd a sosit timpul potrivit.

Cu toate că timpul este înaintat, în multe regiuni, cum sînt Suceava, Bacău, Iași, Bîrlad și altele, pregătirile în vederea însămînțărilor — și îndeosebi arăturile — se desfășoară cu o încetineală îngrijorătoare, fiind foarte mult rămase în urmă. Ploile căzute în ultimele zile au creat condiții favorabile executării arăturilor de însămînțare. In fața organelor de stat și agricole din aceste regiuni stă sarcina de mare răspundere de a îndruma și convinge pe țăranii muncitori să grăbească prin toate mijloacele executarea arăturilor pe suprafețele de teren care sînt deja eliberate de culturi, să nu aștepte culesul porumbului care este încă necopt, ci să semene grîul după alte plante premergătoare, chiar și după grîu. Cu cea mai mare grabă se impune să fie recoltate porumbul și celelalte culturi de toamnă ajunse la maturitate de pe suprafețele ce urmează a fi însămînțate cu cereale păioase. Terenul eliberat va fi arat, grăpat, tăvălugit și semănat cît mai repede.

Statul nostru democrat-popular pune la dispoziția țăranilor muncitori — prin bazele de recepție — semințe din soiuri superioare în condiții foarte avantajoase. In multe regiuni însă, acțiunea de schimbare a semințelor necorespunzătoare cu semințe de soi, recunoscute, se desfășoară în mod cu totul nesatisfăcător. Dacă schimbul de semințe la bazele de recepție va continua într-un ritm atît de încet ca în prezent, există pericolul ca mulți producători agricoli să pună în pămînt sămînță din soiuri necorespunzătoare sau cu insuficientă putere de încolțire. Pentru a evita o asemenea situație, organele de stat și agricole au datoria de a îndruma pe țăranii muncitori care n-au sămînță de soi să se prezinte cu ea de urgență la bazele de recepție pentru a lua în schimb sămînța recunoscută. La bazele de recepție, se impune ca operația de schimb a semințelor să fie astfel organizată încît fiecare producător să-și poată procura cît mai repede cantitatea de sămînță de care are nevoie, fără a fi nevoit să piardă aici zile întregi din timpul prețios pentru lucrările de toamnă.

O atenție deosebită trebuie să se acorde aplicării metodelor înaintate de semănat, cum sînt semănatul cu mașina în rînduri dese sau încrucișate. In acest scop, trebuie folosite cu maximum de randament toate mașinile de semănat existente în unitățile agricole socialiste, la centrele de închiriat mașini și unelte agricole, precum și în gospodăriile țăranilor muncitori individuali.

Cultura cerealelor de toamnă și îndeosebi a grîului este de cea mai mare importanță pentru asigurarea pîinii poporului muncitor. Ținînd seamă de acest fapt, organele de stat și agricole trebuie să considere ca o sarcină de mare răspundere mobilizarea tuturor forțelor și mijloacelor de lucru din agricultură pentru succesul deplin al însămînțărilor de toamnă — etapă hotărîtoare pentru soarta recoltei de cereale din anul viitor.

Acordăm toată atenția calității lucrărilor

Mecanizatorii stațiunii noastre au de efectuat în toamna acestui an un volum mare de lucrări complexe și de bună calitate.

Cele 17 gospodării colective și cele 15 întovărășiri agricole din raza noastră de activitate — al căror număr de membri a crescut în ultima vreme — vor însămînța cu cereale păioase suprafețe mai mari ca anul trecut.

Terenul fiind pregătit din vreme prin dezmiriștiri și arături adînci de vară, acum cîteva zile, două brigăzi de tractoare ale stațiunii noastre au și început însămînțatul orzului și grîului de toamnă pe tarlalele colectiviștilor din Poiana Mare și Calafat.

Din comunicările primite de la agronomii de sector și pontatorii-alimentatori, precum și din controlul făcut de noi pe teren, rezultă că, la însămînțări, tractoriștii obțin cu regularitate depășiri de normă de 15-20 la sută. Imbucurător este faptul că mecanizatorii noștri nu numai că își depășesc zilnic normele de lucru, dar fac și lucrări de cea mai bună calitate.

Rezultatele bune pe care le dobîndesc mecanizatorii stațiunii noastre nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc în mare parte măsurilor tehnico-organizatorice luate din timp de conducerea stațiunii în vederea pregătirii temeinice și desfășurării în bune condiții a lucrărilor de toamnă.

Voi arăta pe scurt cum am lucrat noi pentru a ne asigura succes deplin în cîștigarea bătăliei însămînțărilor de toamnă.

In primul rînd, am revizuit și reparat din vreme și bine cele 46 de tractoare și 21 de semănători ale stațiunii, asigurîndu-le astfel o perfectă funcționare pe toată durata campaniei agricole de toamnă.

In scopul folosirii integrale a capacității de lucru a tractoarelor și semănătorilor, noi am alcătuit în toamna aceasta 10 cupluri de cîte două semănători cu 24 de rînduri, și de 3 semănători cu cîte 16 rînduri.

Incă de acum trei săptămîni, în timp ce se lucra la executarea arăturilor pentru însămînțări, noi am convocat într-o ședință de lucru la sediul stațiunii pe șefii de brigăzi, agronomii de sector și pe mînuitorii de agregate desemnați de gospodăriile colective și întovărășirile agricole. In această ședință, am discutat măsurile concrete ce trebuie luate pentru a se asigura efectuarea însămînțărilor la nivel agrotehnic cît mai înalt. Cu acest prilej, am atras atenția în mod deosebit agronomilor de sector asupra obligației ce o au de a îndruma și sprijini pe colectiviști să selecționeze și să trateze bine sămînța de orz și grîu, potrivit cerințelor agrotehnice. Ei nu trebuie să admită sub nici un motiv folosirea unei semințe din soiuri necorespunzătoare, sau netratate contra bolilor și dăunătorilor. In cadrul unei lecții pe care a ținut-o a doua zi mecanicul șef al stațiunii, tov. Popescu Gheorghe, mînuitorii de agregate au fost învățați — teoretic și practic — cum să declanșeze maneta mașinilor de semănat, de ce și cum trebuie să ridice la capătul tarlalei automatul pentru a opri curgerea semințelor și cum să supravegheze buna funcționare a distribuitoarelor, spre a nu rămîne porțiuni de teren neînsămînțate corect. De asemenea, ei au fost instruiți să aibă grijă în tot cursul lucrului ca tuburile să nu se înfunde, iar distribuirea semințelor să se facă cît mai uniform.

Executînd toate lucrările din campania de toamnă la nivelul agrotehnic corespunzător, sîntem hotărîți să contribuim într-o cît mai mare măsură la dobîndirea unor recolte mari și de bună calitate pe ogoarele unităților agricole socialiste deservite de stațiunea noastră.

Ing. APOSTOL NICOLAE
agronom șef al stațiunii de mașini și tractoare Poiana Mare, regiunea Craiova

După exemplul fruntașilor

In aceste zile de început de toamnă, țăranii muncitori din comuna Poenari Burchi, raionul Ploești, zoresc ultimele pregătiri pentru începerea însămînțărilor. La cele trei centre de selecționat și tratat semințe au fost pregătite pînă acum cîteva zile peste 4.000 kg de grîu de sămînță. In cîmp, arăturile pentru însămînțările de toamnă sînt ca și terminate, iar unii fruntași au și semănat grîul și orzul.

Faptul că în comuna Poenari Burchi lucrările agricole se desfășoară toamna aceasta într-un ritm atît de viu se datorește în mare parte popularizării metodelor de lucru pe care le folosesc fruntașii recoltelor bogate. Cum a lucrat Manea Pandele — care anul acesta a strîns de pe un hectar 1880 kg de grîu sau alți fruntași, ca Dumitru T. Gheorghe, Dacu V. Dumitru, Gheorghe S. Dumitru, știe azi bine orice țăran muncitor din Poenari Burchi. In cadrul adunărilor obștești de la căminul cultural, la panoul de onoare și la gazeta cetățenească din comună s-a arătat că Manea Pandele, de pildă, a făcut anul trecut din vreme dezmiriștitul și arăturile pentru însămînțările de toamnă, că a triorat și tratat cu abavit întreaga cantitate de sămînță de grîu, că a început însămînțările la data stabilită de organele agricole. Grîul fiind însămînțat după regulile agrotehnice, a răsărit bine și a intrat în iarnă înfrățit.

Exemplele de hărnicie și pricepere date de fruntașii recoltelor bogate au avut efect mobilizator asupra multor țărani din comună. Și astfel, în actuala campanie de toamnă, pe lîngă fruntașii de pînă acum s-au evidențiat mulți alți țărani muncitori, printre care Sandu Ion, Drăghici Ivan, Anghel R. Ion, Petrone Marin, Stancu Marin, Datcu Maria și alții.

Vasile Lăzărescu
corespondent

Insămînțările sînt în toi

Anul acesta țăranii muncitori din regiunea Galați acordă o atenție deosebită însămînțărilor de toamnă. In actuala campanie agricolă ei vor însămînța peste 270.000 hectare, dintre care numai cu grîu aproape 230.000 hectare.

Majoritatea suprafețelor vor fi însămînțate cu grîu de toamnă din soiurile „Bărăgan 77" și „A 15". In vederea însămînțărilor s-au executat pînă în ziua de 22 septembrie arături pe o suprafață de 130.289 ha și au fost condiționate aproape 12.000 tone de semințe.

Pînă în seara aceleiași zile, în regiunea Galați s-au însămînțat 47.846 ha dintre care 41.000 ha. cu grîu. In șase gospodării agricole colective din regiune, printre care „I. C. Frimu" din satul Făurei și „Aurel Setu" din comuna Balta Albă, raionul Filimon Sîrbu, precum și 9 întovărășiri agricole, însămînțările de toamnă s-au terminat.

In ultimile zile, datorită folosirii din plin a capacității de lucru a mașinilor și uneltelor agricole, viteza zilnică la însămînțări a culturilor de toamnă a crescut mult. Numai în ziua de 22 septembrie s-au însămînțat cu diferite culturi de toamnă peste 21.000 ha.

Primele suprafețe însămînțate în regiunea Stalin

Paralel cu recoltarea culturilor tîrzii, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Stalin s-au pregătit intens în vederea însămînțărilor de toamnă. Ei au executat din timp arături adînci, au condiționat și pregătit sămînța necesară și au cărat pe teren mii de tone de bălegar. Zilele trecute au fost însămînțate primele suprafețe cu grîu. Cei dintîi au ieșit la însămînțarea grîului de toamnă muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Dumbrăveni, care au însămînțat o suprafață de 48 de hectare și țăranii muncitori din comuna Jidveiu, care au însămînțat 19 hectare. Pentru a termina însămînțările cît mai repede, numeroși țărani muncitori din această comună se întrajutorează în muncă cu atelaje și cu animale.

P. Covincescu
corespondent

20 grupe de întrajutorare în comuna Ștefănești

In aceste zile, comuna Ștefănești din regiunea Pitești pare nelocuită. Ici, colo, o bătrînă gospodărește prin curte sau niște copii își caută de joacă. Bărbații, femeile și flăcăii sînt iarăși pe cîmp. La Ștefănești, au început însămînțările de toamnă. Țăranii muncitori de aci au terminat în numai cîteva zile arăturile și cu același spor lucrează la însămînțări. Succesul lor în actuala campanie de însămînțări se datorește în mare măsură întrajutorării în muncă. Din primele zile ale lui septembrie în comună s-au alcătuit 20 de grupe de întrajutorare.

SĂMÎNȚĂ BUNĂ — RECOLTE MAI MARI

Țăranii muncitori din comuna Romîni, raionul Buhuși, s-au convins din proprie experiență de sporurile de recoltă ce se pot obține prin folosirea de semințe alese și de bună calitate.

De asemenea, Poenaru Gh. Gh. Gheorghe din satul Siliștea, semănînd porumb cu sămînță aleasă din solul Moldovenesc — populație locală — a obținut 2.400 kg de boabe la ha, iar în acest an recolta de porumb pe care o va culege de pe ogorul său va fi de peste 3.000 kg la ha, întrecînd cu mult pe cea a vecinului său Macovei Gh., care nu dă atenția cuvenită alegerii seminței.

In munca de alegere și pregătire a seminței, un sprijin de seamă primesc țăranii muncitori din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi de la punctul agricol comunal. Agronomii îi îndrumă pe țăranii muncitori să-și pregătească din timp sămînța de grîu și orz pentru însămînțările de toamnă și, în același timp, să aleagă încă din lan porumbul pentru sămînță.

In fotografia din stînga: tov. ing. Blaj Nicolae, șeful punctului agricol din comuna Romîni, explică unui grup de colectiviști și țărani muncitori din această comună importanța alegerii porumbului de sămînță încă din lan și felul cum trebuie făcută această lucrare.

In fotografia din dreapta: fruntașul recoltelor bogate Poenaru Gh. Gh. Gheorghe din satul Siliștea însemnînd în lan — prin legare cu cîrpe — știuleți de porumb aleși pentru sămînță.

Timpul probabil pentru zilele de 28, 29 și 30 septembrie

Vremea se menține răcoroasă cu cerul variabil. Temperatura aerului va fi cuprinsă ziua între 16 și 24 grade iar noaptea va coborî între 3 și 12 grade. Vor cădea precipitații slabe cu caracter local mai întîi în Moldova apoi și în restul țării. Vîntul va sufla moderat dinspre răsărit.

Solul va fi în general umed exceptînd vestul extrem al țării unde va fi uscat la suprafață. Temperatura solului la orele 8 dimineața va oscila între 8—16 grade la adîncimi cuprinse între 5—20 cm. Timp favorabil lucrărilor agricole de toamnă.

COMUNICAT

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne, pornind de la faptul

că au trecut 11 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist şi 10 ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial,

că în acest interval de timp oamenii muncii din patria noastră au obţinut mari succese în construirea economiei socialiste, dezvoltarea culturii şi ridicarea nivelului de trai, iar statul romîn democrat-popular s-a consolidat şi este puternic sprijinit de poporul romîn şi minorităţile naţionale,

a hotărît să propună Prezidiului Marii Adunări Naţionale: să acorde graţieri celor ce au săvîrşit crime de război, împotriva păcii şi umanităţii precum şi amnistieri şi graţieri de pedepse pentru infracţiuni contra statului.

În dorinţa de a contribui la îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale, guvernul Republicii Populare Romîne a mai propus, de asemenea, să se acorde şi graţierea cetăţenilor străini care au săvîrşit infracţiuni contra statului romîn.

DECRET

pentru graţierea unor pedepse şi amnistierea unor infracţiuni

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne decretează:

Art. 1. — Se graţiază în întregime cei condamnaţi la pedepse privative de libertate pînă la zece ani, pentru săvîrşirea de crime de război, împotriva păcii şi umanităţii, prevăzute de legea Nr. 312/1945, legea Nr. 291/1947 şi legea Nr. 207/1948.

Cei condamnaţi la pedepse mai mari de zece ani se graţiază în întregime dacă au participat la războiul antihitlerist în zona de operaţie.

De asemenea se graţiază în întregime cei condamnaţi la pedepse mai mari de zece ani, dacă nu au săvîrşit din proprie iniţiativă omoruri.

Art. 2. — Celor condamnaţi pentru infracţiunile prevăzute de art. 1 al. 1, la pedepse mai mari de zece ani li se reduc pedepsele la jumătate.

Art. 3. — Cei care au fost membri ai guvernelor fasciste în perioada de la 6 septembrie 1940 — 23 August 1944 nu beneficiază de prevederile art. 1 şi 2 din prezentul decret.

Art. 4. — Se graţiază în întregime cei condamnaţi la pedepse privative de libertate pînă la cinci ani pentru infracţiunile contra Statului, prevăzute de art. 184—235 inclusiv c.p.; art. 258—262 inclusiv c.p.; art. 320—326 inclusiv c.p. şi art. 330—331 c.p.

În cauzele în curs de judecată privitoare la infracţiunile prevăzute în alineatul precedent săvîrşite pînă la data prezentului decret, instanţele vor dispune neexecutarea sentinţei în cazul cînd vor aplica pedepse pînă la cinci ani privaţiune de libertate.

Art. 5. — Se graţiază în întregime indiferent de durata pedepsei cei care săvîrşind infracţiunile prevăzute la art. 4 erau la data comiterii faptelor cetăţeni străini.

Art. 6. — Se amnistiază infracţiunile prevăzute de art. 197 c.p.; art. 267—268 inclusiv c.p.; art. 315—319 inclusiv c.p.; art. 327 c.p.; art. 327 bis c.p.; art. 328—329 c.p.; art. 332 c.p.; art. 335—336 c.p. şi cele prevăzute de decretul Nr. 163/1950, de decretul Nr. 205/1954 şi de decretele Nr. 284/1947 şi Nr. 285/1947.

Art. 7. — Favorizatorii, tăinuitorii, precum şi toţi ceilalţi participanţi beneficiază de prevederile prezentului decret în aceeaşi măsură ca şi autorii.

Art. 8. — În aplicarea prezentului Decret pedeapsa muncă silnică pe viaţă va fi socotită două zeci şi cinci de ani.

Art. 9. — Se abrogă legea Nr. 291/1947 complectată prin decretul Nr. 207/1948 cu modificările ulterioare.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale
dr. PETRU GROZA

pt. Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale
GH. VIDRAŞCU

Stavilă furiei apelor

În zare, dealurile de piatră îşi arătau vîrfurile cenuşii peste care amurgul aşternea brîie roşietice, învăpăind steiurile de granit.

Cînd vaporul „Borcea" a tras la malul fără nici un ponton, atingînd cu prora însuşi mîlul adus de Dunăre, ne-am uitat întrebători unul la altul. Cum vom ajunge în sat? Iată problema ce se punea în faţa noastră. O limbă de apă lată de aproape 150 de metri ne izola complet de drumul ce duce în sat.

Căutam împreună cu alţi călători o lotcă pentru a trece „dincolo"; dar nici dinspre baltă, nici dinspre canalul ce intră ca o aşchie lată de argint pînă în inima satului, nu se vedea ţipenie de vîslaş. Ce să facem? Un lipovean bătrîn s-a dezbrăcat cu mişcări domoale şi a intrat în apă, ţinîndu-şi pe creştet legătura în care îşi pusese rufele şi pantalonii. I-am urmat pilda. Şi astfel, cu apa pînă la gît, am trecut prin „golful" neprevăzut, ajungînd peste cîtăva vreme la drumul de care ce se întindea de-a lungul cîmpiei. Privirile mi-au fost atrase de îndată de o întindere mare de apă ce sclipea în bătaia ultimelor raze de soare.

— Astea-s apele ce s-au revărsat peste ogoare din primăvară, mă lămuri o femeie. Dar mergi 'mneatale vreo cîţiva kilometri încolo, şi-ai să vezi îndată digul la care se lucrează, începînd de sus, de la „cetate"...

★

Un drumuleţ colbuit se furişează la o zvîrlitură de praştie de apa Dunării, printre sîngeri şi tufe pitice de salcîmi spre vîrful dealului de piatră ce se înalţă masiv în depărtare. O linie de gabariţi) daţi cu var — doi cîte doi — marchează calea lată care, trecînd de sat, merge pînă în depărtare, oprindu-se în celălalt deal de piatră deasupra căruia lucesc, ca zidurile unor cetăţi, pereţii albi ai unor case de pescari.*

— Asta e locul pe unde o să treacă digul, îmi spune un puşti ce duce în două legături niscai merinde. Aflu că tatăl şi fratele lui lucrează de vreo lună cu căruţa cu cai pe şantierul de îndiguiri I.S.L.I.F. de aici.

De la un loc, digul începe să se desluşească bine. Zeci şi zeci de oameni — cei mai mulţi purtînd bărbi mari, cum e obiceiul pe aici — lucrează la căratul pămîntului. Puţină vorbă auzi în jur. Muncitorii sapă de zor în tăcere, fiecare într-un loc anume repartizat. Ei umplu cu pămînt căruţele cu o uşurinţă ce te uimeşte. Apoi, mînă caii ori boii cu strigăte puternice, care răsună cu ecouri prelungi pînă peste malul apei, în baltă.

Animalele se opintesc, se opresc uneori să mai răsufle, apoi pornesc cu îndîrjire şi ajung sus, în mijlocul digului. Aici, căruţa cu pămînt e răsturnată într-o clipită şi caii coboară în goană din nou, la locul de încărcare...

Un dig înalt, cu taluze frumos netezite, îmi barează deodată drumul. Un tînăr negricios, purtînd la şold o portharta, stă de vorbă cu nişte căruţaşi. Este subinginerul Stancu Ion care verifică modul cum a fost executat aici versantul dinspre apă al digului. Aflu de la el că numai pe această porţiune a şantierului se lucrează cu carele.

— Mai încolo lucrăm numai cu mijloace mecanizate, îmi spune el. Aici, nu putem folosi screperele, deoarece stratul de apă provenit din infiltraţii este mai aproape de suprafaţă.

Un huruit din ce în ce mai puternic îmi dă de veste că maşinile nu sînt departe. De altfel, digul începea să se profileze în adevărata lui măreţie. El pune o stavilă de netrecut apelor ce ar mai încerca vreodată să se reverse peste ogoarele ţăranilor muncitori din satele învecinate.

★

— Povestea este mai veche, îmi spune tov. Nichita Mihai, preşedintele sfatului popular al comunei.

...Era prin 1932. Venise primăvara şi mugurii sălciilor înfloriseră. Apele Dunării vechi se umflaseră şi, trecînd de maluri, ameninţau semănăturile. Ţăranii muncitori de pe aci au ieşit în grabă cu căruţe, roabe, lopeţi şi sape să ridice o stavilă împotriva furiei apelor. Munceau şi noaptea cu disperare. Dar bruma de stavilă pe care o ridicau ei într-o zi, a doua zi era spălată de ape în cîteva clipe. Oamenii s-au adresat atunci prefectului judeţului. Dar jalba le-a rămas fără răspuns. Apele Dunării au acoperit întreaga suprafaţă semănată cu cereale şi alte culturi de primăvară. Tîrziu, în toamnă, cînd apele s-au retras, au pornit din nou ţăranii muncitori să ridice o fărîmă de dig. Pe o distanţă de numai doi kilometri, ei au înălţat o stavilă înaltă de abia jumătate de metru. De atunci, apele n-au mai ieşit primăvara din matcă într-atît încît să primejduiască rodul ogoarelor. Oamenii aproape uitaseră de inundaţiile din 1932. În primăvara acestui an lucrurile s-au repetat însă.

— Terminasem de grăpat griul pus de cu toamnă, mutasem răsadurile în grădini. Însămînţasem şi porumbul — îmi spune tov Nichita Mihai. Cînd, într-un miez de noapte, auzirăm larmă pe uliţe. Un pescar povestea oamenilor că valurile trecuseră buza malului şi înaintau spre holde. Am ieşit cu toţii. Au încercat să ne vină în ajutor şi cîteva vase fluviale, transportînd pămînt şi nuiele. Colectiviştii din comună, ca alde Petuhov Casian ori Nichita Vasile, s-au luptat o zi întreagă cu apa, încercînd să ţină pe loc cu întărituri de pămînt şi fascine pragul cel vechi din 1932. Au încercat şi unii ţărani muncitori, ca alde Mihai Trofimov ori Papenov Ermolai, să ridice în grabă în jurul ogoarelor lor cîte o marne de pămînt bătut. A fost în zadar. Peste două zile, apa se întindea lucie ca oglinda. Doar crengile încărcate de floare ale pomilor din livada colectiviştilor se vedeau ieşind din apă.

Ei, dar nu mai eram în 1932; la cîrma ţării nu mai sînt boieri, ci oameni din sinul poporului muncitor.

★

La 28 martie 1955, au venit oameni, maşini şi a început lucrul.

— Am fi fost de mult gata cu digul, îmi spune inginerul şef al şantierului, Gheorghe Lupoaia. Executasem de acum 16 la sută din lucrare, cînd, în noaptea de 4 spre 5 mai, apele Dunării au crescut din nou, năvălind peste şantier. Şi de data aceasta oamenii au venit cu căruţe, roabe, unelte, au adus nuiele şi pămînt, să apere munca noastră. Dar nu s-a putut face nimic. Apa s-a revărsat încă o dată. Numai după cele două rînduri de gabariţi mai puteai cunoaşte locul viitorului dig. Pe unde se vede acum digul, umblam cu bărcile.

Două luni mai tîrziu, lucrarea a fost reluată.

Acum, screperele şi buldozerele lucrează de zor. Iată-l pe screperistul Grosu Dragomir, un flăcău mărunţel, cu chipul bălai ca de fată. A ajuns la malul de unde ia pămînt. O apăsare scurtă pe manetă şi uriaşul jgheab care încarcă deodată 5 metri cubi de pămînt îşi înfige lingura în malul de lut.

Cei patru screperişti din cele două schimburi, Grosu Dragomir, Tudorache Vasile, Stroe Gheorghe şi Cioară Constantin, se întrec cu însufleţire. Norma orară a unui screper este de 80 m.c. Dar această normă este depăşită cu mult, screperiştii transportînd cîte 120—150 m.c. pe oră.

★

Am stat de vorbă îndelung cu Ivanov Fanase, unul dintre muncitorii sezonieri angajaţi pentru această lucrare, tocmai din regiunea Suceava.

— Sîntem şi noi în întrecere, ne spune el cu mîndrie, continuînd să sape şi să încarce căruţa. Ştiţi... cu cei din satul de aici.

Într-adevăr, ţăranii muncitori din comună şi-au luat angajamentul să execute voluntar, cu forţe proprii, o porţiune din dig. Pe această porţiune, în fiecare zi lucrează zeci de oameni cu atelaje. Pînă la 31 decembrie, în faţa Dunării, între cele două boturi de piatră ale dealurilor ce înaintează în apă, digul se va întinde semeţ. În primăvara viitoare, colectiviştii şi ţăranii muncitori individuali îşi vor munci în linişte ogoarele. Călătorii ce vor trece cu vaporul le vor privi cu bucurie holdele, livezile şi grădinile.

AL. RAICU

**) Piloni pentru însemnat traseul digului.*

Instituirea „Steagului Roşu al producţiei viticole"

Ca urmare a măsurilor agrotehnice luate pentru buna întreţinere a viilor, în anul acesta în toate podgoriile se prevede o producţie abundentă de struguri.

Ţinînd seama de importanţa sporirii producţiei viticole, gospodăriile agricole de stat trebuie să fie în fruntea lucrărilor pentru executarea la timp a recoltării strugurilor şi a vinificării.

Pentru stimularea întrecerii socialiste între muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii din gospodăriile de stat viticole, Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor agricoli şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii instituie „Steagul Roşu al producţiei viticole" care va fi decernat la sfîrşitul lucrărilor de recoltare şi vinificare gospodăriei agricole de stat care a realizat cea mai mare producţie la hectar şi a executat în cele mai bune condiţii strîngerea la timp a strugurilor şi lucrările de vinificare. (Agerpres)

Instituirea „Steagului Roşu" de unitate fruntaşă la colectarea şi recepţionarea produselor agricole

În ultimii ani, aparatul de colectare şi recepţionare şi-a îmbunătăţit simţitor activitatea, şi-a îmbogăţit experienţa şi metodele de muncă.

În vederea mobilizării şi stimulării lucrătorilor din aparatul de colectare şi recepţionare pentru obţinerea unor rezultate din ce în ce mai bune, Comitetul Central al Sindicatului lucrătorilor din finanţe — sfaturi populare şi Ministerul Colectărilor instituie „Steagul Roşu" de unitate fruntaşă la colectarea şi recepţionarea produselor agricole. Acest steag va fi decernat semestrial începînd cu a doua jumătate a acestui an, raionului fruntaş la colectare şi centrului regional de recepţionare care vor îndeplini în întregime şi la timp sarcinile de plan, vor aplica instrucţiunile şi legile de colectare şi recepţionare, vor respecta legalitatea populară, gospodărind atent şi fără pierderi fondul centralizat al statului.

(Agerpres)

SPORT

Intîlnirile de fotbal dintre reprezentativele U.R.S.S şi R. P. Ungare

La Budapesta şi la Moscova, reprezentativele A şi B de fotbal ale U.R.S.S. şi R.P. Ungare au susţinut jocurile aşteptate cu un viu interes de către iubitorii fotbalului de pretutindeni. Valoarea fotbalului maghiar precum şi progresul continuu al fotbaliştilor sovietici ale căror ultime rezultate i-a situat pe o treaptă mult superioară, promiteau, aşa cum de altfel s-a şi întîmplat, o luptă dîrză, un joc de înaltă valoare tehnică şi... un rezultat destul de strîns. Încă din primele minute, echipa A a Uniunii Sovietice întreprinde numeroase atacuri pe care apărarea maghiară le stăvileşte cu greu. Totuşi perioada de dominare a fotbaliştilor sovietici continuă, ei obţinînd numeroase cornere de pe urma cărora scorul rămîne însă nemodificat. Fotbaliştii sovietici au cei mai buni oameni în Streltov, un talentat tînăr, Salnicov, Ilin, din înaintare şi Iaşin şi Başaschin, din apărare. La sfîrşitul primei reprize, înaintaşul sovietic Streltov reuşeşte să înscrie un punct dar nu înainte de a fi comis un hands, astfel că arbitrul englez Ellis nu acordă. Scorul este deschis de către Kuzneţov în min. 50. Echipa maghiară contraatacă puternic, dar nu reuşeşte să obţină egalarea pînă aproape de sfîrşitul jocului cînd, în min. 88, Puskas transformă o lovitură de 11 metri acordată pentru faultarea sa.

Cu acest gol, scorul devine 1—1 şi el nu mai suferă nicio modificare pînă la sfîrşitul jocului.

★

La Moscova, sarcina fotbaliştilor sovietici a fost, se pare, mai uşoară. Intîlnind formaţia secundă a R.P. Ungară, fotbaliştii sovietici au cîştigat cu 4—2 (1—1) o partidă în care au avut de luptat cu o echipă bine pregătită nu numai din punct de vedere tehnic dar şi cu un lot de jucători cu multă experienţă internaţională.

Combină adaptată la recoltatul porumbului furajer

La atelierul mecanic al gospodăriei de stat Aradul Nou, inginerii şi tehnicienii au adaptat o combină S. 4 pentru recoltarea porumbului furajer.

Iată-l în fotografie pe combinerul Motocea Vasile, lucrînd la recoltarea porumbului de furaj.

Mari cantităţi de porumb furajer însilozate

În regiunea Suceava Pentru asigurarea hranei animalelor în perioada de iarnă, muncitorii şi tehnicienii din gospodăriile de stat, colectiviştii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Botoşani însilozează însemnate cantităţi de furaje şi îndeosebi porumb furajer.

La staţiunea experimentală zootehnică Popăuţi, de pildă, au fost însilozate peste 450 de tone de porumb furajer. La lucrările de însilozare, o mare contribuţie au dat tractoriştii Bondrea Dumitru şi Radinschi Dumitru, care, lucrînd în două schimburi cu un cuplu de trei tocători acţionate de un tractor V.T.Z., au tocat cîte 60 de tone de porumb furajer. Pentru a se arăta practic tehnica însilozării porumbului furajer, la staţiunea I.C.Z. Popăuţi s-au organizat demonstraţii privind însilozarea porumbului, la care au fost invitaţi să ia parte numeroşi ţărani muncitori din satele învecinate. Aceştia au avut prilejul să vadă cum se face recoltarea, tocarea, presarea şi acoperirea porumbului de siloz în gropi simple de cîte 10 tone.

În regiunea Bîrlad În gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective şi în multe gospodării individuale ale ţăranilor muncitori din regiunea Bîrlad a început de cîtva timp însilozarea porumbului furajer pentru hrana animalelor în perioada de iarnă. Gospodăria agricolă de stat Zorleni din raionul Bîrlad a însilozat peste 100 de tone de porumb furajer, iar alte cantităţi au fost însilozate în gropi special amenajate.

De asemenea, în gospodăria agricolă de stat Ivăneşti din raionul Tecuci s-au însilozat pînă acum peste 10 vagoane de porumb furajer.

În cele 18 gospodării agricole de stat din regiunea Bîrlad au fost însilozate peste 5.400 de tone de porumb furajer, mai mult cu 900 de tone faţă de cantitatea însilozată în toamna anului trecut.

Urmînd exemplul gospodăriilor agricole de stat, colectiviştii se străduiesc să asigure şi ei baza furajeră pentru animale. Membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Cîrlomăneşti, raionul Bîrlad, bunăoară, au tocat şi însilozat pînă acum peste 15.000 kg de porumb furajer.

În regiunea Timişoara În vederea asigurării unei cantităţi suficiente de nutreţuri de calitate pentru hrana animalelor în timpul iernii, muncitorii din gospodăriile agricole de stat din regiunea Timişoara vor însiloza în toamna aceasta peste 15.000 de tone de nutreţuri. Recoltarea şi însilozarea nutreţurilor se face cu mijloace mecanizate. La gospodăria de stat Carani, unde porumbul furajer se recoltează cu ajutorul combinei, s-a şi însilozat peste 40 la sută din cantitatea totală de nutreţuri ce va fi însilozată. Însemnate cantităţi de nutreţuri au fost însilozate şi la gospodăria de stat din Giarmata.

Nepăsarea trebuie curmată!

Pentru sfatul popular al comunei Bărbăteşti, raionul Gilort, a devenit un obicei de a cumpăra din altă parte însemnate cantităţi de nutreţuri necesare hrănirii reproducătorilor de la staţiunea de montă comunală. Şi aceasta în timp ce lotul zootehnic a fost lăsat în paragină. Nu o dată, cînd tehniciana agricolă de la comună, tovarăşa Cîmpeanu Ana, a cerut sprijin preşedintelui sfatului popular pentru a strînge recolta de pe 1,50 ha de ovăz sau porumbul furajer de pe alte 1,50 ha, a primit răspunsul: „Ce mă priveşte pe mine, lasă-mă în pace!"

Datorită acestei nepăsări, nu s-a putut recolta ovăzul decît de pe 50 de ari; lăsat apoi netreierat în curtea staţiunii, a fost mîncat de găinile vecinilor. Din recolta de ovăz n-au mai rămas astfel decît paiele. Situaţia este tot aşa de proastă şi în privinţa recoltării porumbului furajer din care nu s-au strîns decît cîteva sute de kg.

Toate încercările făcute de inginerul zootehnist Marian Ion de la punctul agricol pentru a-l convinge pe preşedintele sfatului popular să ia măsuri în vederea strîngerii şi însilozării porumbului de pe întreaga suprafaţă cultivată în acest scop au rămas zadarnice. Aşa se explică de ce din aproape 12.000 kg de porumb ştiuleţi şi tulpini, nu s-au însilozat decît mai puţin de 500 kg, restul risipindu-se în lan. Este clar că şi în iarna ce vine reproducătorii de la staţiunea de montă vor fi lipsiţi de importante cantităţi de nutreţuri suculente.

Numeroşi ţărani muncitori din comuna Bărbăteşti şi din împrejurimi au manifestat interes faţă de felul în care trebuie făcută însilozarea de furaje, metodă prin care se pot asigura animalelor nutreţuri suficiente şi bune. Dacă sfatul popular comunal ar fi organizat însilozarea furajelor pentru hrănirea animalelor de la staţiunea de montă, pe lîngă faptul că se asigura hrana necesară reproducătorilor, dar această acţiune ar fi fost un exemplu din care aveau de învăţat crescătorii de animale din comună. Pe bună dreptate întreabă ţăranii muncitori pe tovarăşii de la sfatul popular raional care au trecut prin Bărbăteşti, printre care şi pe şeful secţiei agricole, de ce nu iau măsuri pentru a curma nepăsarea care domneşte la sfatul popular al acestei comune, faţă de aplicarea şi extinderea acestei metode noi, deosebit de folositoare.

Ing. Gh. Diaconecl
corespondent

Pentru creşterea numărului de oi cu lînă fină şi semifină

În acţiunea de îmbunătăţire a raselor de oi cu lînă fină şi semifină, un rol deosebit de însemnat îl au staţiunile de însămînţări artificiale. În raionul Codăeşti au funcţionat anul trecut, sub permanenta îndrumare a serviciului zooveterinar de la secţia agricolă a sfatului popular raional, 5 staţiuni de acest fel. Berbecii de rasă Caracul care au asigurat materialul de montă au fost importaţi din Uniunea Sovietică.

Buna organizare a acestor staţiuni a dus la obţinerea unor rezultate dintre cele mai bune. Astfel de la 6.328 de oi însămînţate artificial s-au obţinut 6.365 de miei. Foarte bine a funcţionat staţiunea din comuna Pribeşti, condusă de tov. Constantin Mititelu. Aici, procentul de fecunditate la cele 1.200 de oi însămînţate artificial a fost de 102 la sută. Mulţi dintre produşii obţinuţi în urma însămînţărilor artificiale care s-au făcut în staţiunile din raionul nostru au fost opriţi pentru prăsilă, ei corespunzînd tuturor normelor de selecţie.

Anul acesta, raionului Codăeşti i-au fost repartizaţi încă 30 de berbeci de rasă Caracul primiţi din Uniunea Sovietică. Pentru a folosi cît mai raţional aceşti reproducători şi a lărgi sfera acţiunii de îmbunătăţire a raselor de oi, serviciul zooveterinar raional a organizat încă 13 staţiuni de însămînţare artificială. Pentru toţi berbecii reproducători ce vor fi folosiţi în aceste staţiuni s-au asigurat nutreţuri corespunzătoare şi s-au construit padocuri. De asemenea, serviciul zooveterinar a şcolarizat din timp cadrele care vor deservi noile staţiuni şi a procurat toată aparatura necesară controlului materialului de montă şi însămînţărilor propriu-zise.

Dar munca tehnicienilor nu s-a redus numai la organizarea staţiunilor. Cu prilejul însămînţărilor de anul trecut, unii crescători de oi au arătat neîncredere faţă de această metodă de montă. Desigur că mulţi dintre aceştia, văzînd rezultatele bune obţinute de gospodării ale căror oi au fost astfel însămînţate, s-au convins între timp de rostul însămînţărilor artificiale.

Pentru ca importanţa însămînţărilor artificiale să fie înţeleasă de toţi crescătorii de oi, tehnicienii zooveterinari de la secţia agricolă raională şi de la punctele agricole au ţinut numeroase conferinţe pe această temă. Astfel, ing. Ion Brudin, şeful serviciului zooveterinar al raionului, a ţinut două conferinţe, la căminul cultural şi la staţia de radioamplificare din Codăeşti, despre rezultatele obţinute în R.P.R. prin aplicarea metodelor zootehnice sovietice. Pentru a ilustra cît mai bine aceste conferinţe, el a folosit exemple luate din raionul nostru.

O conferinţă foarte instructivă şi care a fost ascultată de numeroşi crescători de oi a ţinut şi tehnicianul Iancu Buraga, care a vorbit despre randamentul de 15—20 de ori mai mare al reproducătorilor atunci cînd însămînţările se fac artificial.

Ţăranii muncitori au ascultat cu interes şi conferinţa ţinută de tovarăşa Maria Brediu, care a arătat că prin însămînţarea artificială a oilor, se împiedică întinderea bolilor, care, de multe ori, fac ca animalele să rămînă sterpe sau chiar să moară.

Aceste conferinţe au făcut să crească interesul crescătorilor de oi pentru metoda însămînţării artificiale a oilor, cît şi pentru alte metode înaintate de îngrijire şi hrănire a acestora.

Buna organizare a staţiunilor de însămînţări artificiale, cît şi acţiunea ce se desfăşoară pentru lămurirea crescătorilor de oi, ne îndreptăţeşte să credem că în viitoarea campanie de montă — care va începe la 15 octombrie — în raionul nostru se vor obţine succese de seamă pe linia îmbunătăţirii raselor de oi.

Dumitru Cornicioiu
corespondent

Din experienţa mecanizatorilor-inovatori

Maşina cultivator-semănătoare

În luna august a anului trecut, mecanicii Ştefan Naghel şi Gheorghe Udrea, ajutaţi de mecanicul şef al staţiunii noastre, ing. Ion Rotaru, au realizat o inovaţie preţioasă: maşina pentru semănat în rînduri dese, prevăzută şi cu piese de cultivator care afînează pămîntul la adîncimea de însămînţare, pregătind astfel un bun pat germinativ pentru sămînţa introdusă în sol de tuburile semănătorii.

Maşina a fost experimentată în luna următoare la gospodăria colectivă „Munca" din comuna Vîrteju, raionul Mihăileşti, însămînţîndu-se cu ea o suprafaţă de 50 ha cu grîu de toamnă. Această lucrare a putut fi executată în bune condiţii agrotehnice. Îngrijită bine şi recoltată la timp, cultura de grîu a dat peste 2.200 kg la hectar, adică o producţie mult superioară celei obţinute în condiţii asemănătoare de climă şi sol pe parcelele unde însămînţarea s-a făcut la aceeaşi dată, dar în rînduri obişnuite.

Pentru realizarea acestei maşini, colectivul nostru de inovatori a folosit o semănătoare I.A.R. 511, un cadru de cultivator, precum şi diferite piese şi materiale rezultate de la maşinile agricole reformate şi din alte resurse locale.

Cele 24 de discuri ale semănătorii I.A.R. 511 au fost înlocuite cu 48 de patine, distanţate între ele la 76 mm. Patinele s-au luat de la semănători reformate cu tracţiune animală. Suporţii patinelor s-au fixat în faţă de a doua platbanda sudată în partea anterioară a cadrului vechii semănători I.A.R. 511, la 300 mm sub cadru, iar în spate, de un prelungitor fixat de rama semănătorii originale.

Conducerea seminţelor la patine se face prin 48 de tuburi flexibile sudate între ele două cîte două şi prinse de cutia de distribuţie a semănătorii, în locul celor 24 de tuburi normale. Tuburile se sudează în felul următor: în partea superioară a unui tub normal se sudează mai întîi un con de distribuire (de forma unui trunchi de con cu baza mică în jos şi cu un perete despărţitor la mijloc), în care este tăiat un orificiu. De acest tub se sudează un al doilea tub, chiar în dreptul orificiului din conul de distribuire.

Reglarea adîncimii de îngropare a seminţei se face cu ajutorul greutăţilor suplimentare ce se ataşează la patine, iar ridicarea patinelor şi întreruperea distribuţiei de seminţe se fac prin intermediul a două manete montate pe axele pătrate ale semănătorii. Decuplarea semănătorii se face cu ajutorul tijei folosite la semănătoarea I.A.R. 511.

În faţa semănătorii, solidar cu cadrul ei, s-a montat un cadru de cultivator C.U.T. 21. De acesta s-au fixat două bare transversale, la care s-au montat 16 suporţi cu piese active-săgeată mare.

Pentru reglarea adîncimii cuţitelor de cultivator, s-au păstrat cele două manete ale vechiului cultivator.

Maşina cultivator-semănătoare se sprijină pe cele două roţi ale vechii semănători şi pe alte două roţi mai mici fixate în centrul triunghiului de tracţiune. Noua maşină, avînd o greutate de 1.200 kg, poate fi remorcată de tractoarele K.D. 35 şi I.A.R. Productivitatea maşinii este de 1,1 hectare pe oră.

În afară de însămînţarea cerealelor păioase în rînduri dese, cultivator-semănătoarea mai poate fi folosită la însămînţarea în mod obişnuit a dughiei, cînepii, lucernei, florii-soarelui, porumbului şi sfeclei, prin suspendarea unor tuburi şi aparate distribuitoare.

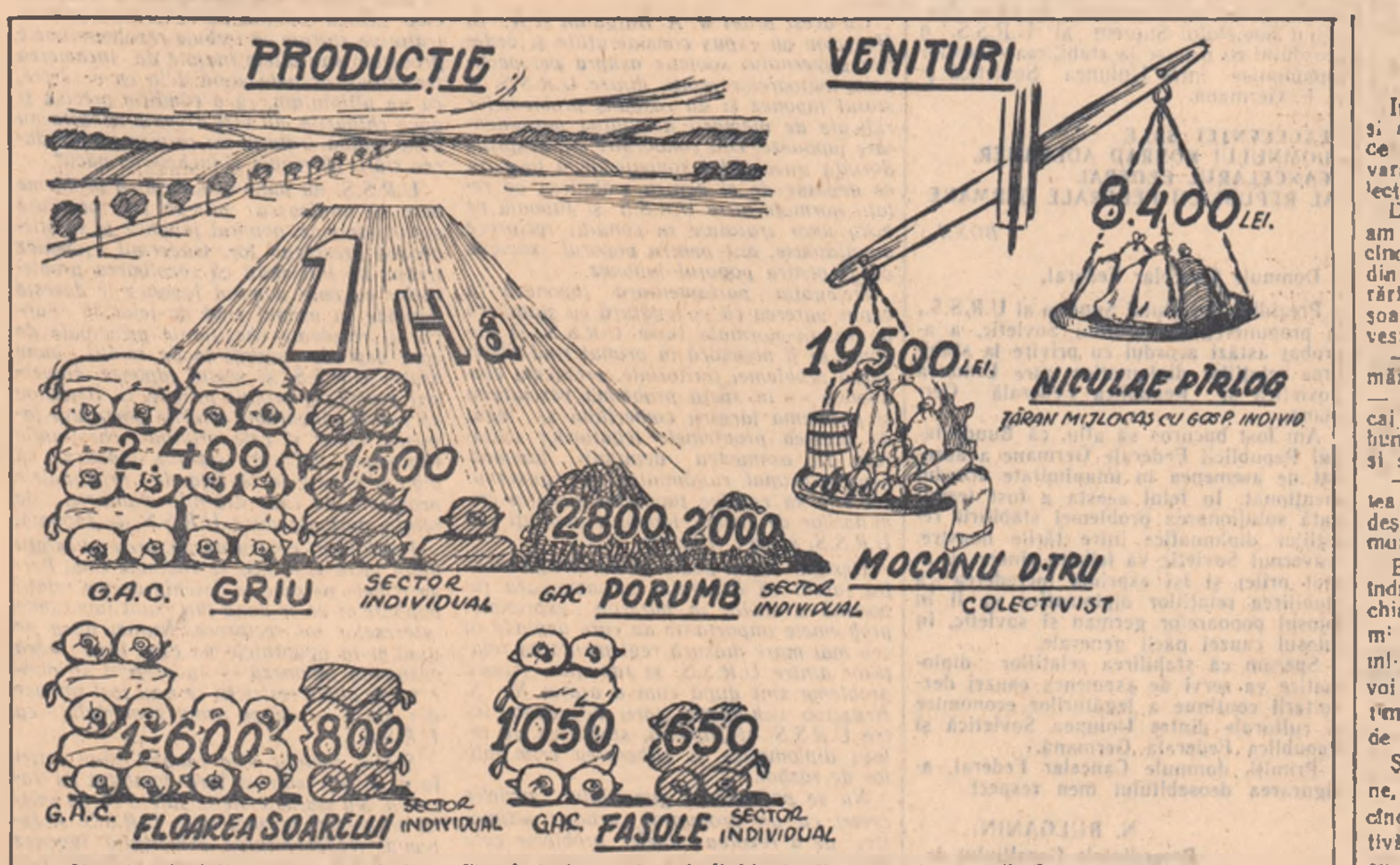
Prin folosirea acestei maşini, deosebit de faptul că pregătirea patului germinativ pentru seminţe şi însămînţarea se fac concomitent, se eliberează de la aceste lucrări un tractor ce poate fi utilizat la executarea altor munci şi totodată se realizează însemnate economii de carburanţi şi braţe de muncă. Potrivit unui calcul simplu făcut în staţiunea noastră, economiile realizate prin folosirea unei asemenea maşini se ridică la suma de 151,84 lei pe zi. Prin transformarea în cultivator-semănătoare şi utilizarea în acest fel a celor 11 semănători I.A.R. 511 pe care le avem, am putea realiza zilnic economii în valoare de 1.670,24 lei. Totodată, am avea posibilitatea să executăm însămînţările la un înalt nivel agrotehnic şi într-un timp mult mai scurt, ceea ce are o mare importanţă pentru asigurarea unei recolte mari de cereale la hectar.

Trebuie arătat că, pentru a da maximum de randament, noua maşină trebuie folosită numai pe terenurile unde arătura a fost de bună calitate, iar gradul de îmburuienire a solului este mic, spre a se evita înfundarea patinelor. Se recomandă ca acolo unde arătura este bolovănoasă, înainte de însămînţare terenul să se lucreze cu polidiscul şi dacă nici în felul acesta bolovanii nu sînt sfărîmaţi, atunci să se cupleze în urma discului un agregat de cîte 4—5 grape stelate, care să mărunţească cît mai bine arătura de însămînţare. În urma cultivator-semănătoarei trebuie să se ataşeze lanţuri cu zale mari care să asigure acoperirea cu pămînt a seminţei.

Maşina de semănat în rînduri dese prevăzută şi cu piese active pentru pregătirea patului germinativ poate fi realizată fără eforturi prea mari şi cu cheltuieli mici în fiecare atelier din S.M.T. sau gospodărie de stat. De aceea, recomandăm mecanizatorilor din S.M.T. şi G.A.S. să alcătuiască şi ei maşini cultivator-semănătoare de felul celei realizate de noi. Cu astfel de maşini complexe mecanizatorii noştri vor putea scurta perioada de executare a lucrărilor de însămînţare, vor contribui la reducerea preţului de cost al acestora.

Ing. ION BOCŞA
agronom şef la S.M.T.-Ciorogîrla, regiunea Bucureşti

CALEA GOSPODĂRIEI COLECTIVE - CALEA BELŞUGULUI

Muncind laolaltă pe terenuri întinse, fără haturi, cu ajutorul tractoarelor şi maşinilor agricole puse la dispoziţie de către S.M.T.-uri şi aplicînd pe scară tot mai largă metodele recomandate de ştiinţa agrotehnică, membrii gospodăriilor colective din ţara noastră reuşesc să culeagă an de an recolte cu mult mai mari decît ţăranii muncitori cu gospodărie individuală.

In graficul de mai sus, se pot vedea producţiile la hectar dobîndite în acest an, la principalele culturi agricole în gospodăria colectivă din comuna Traian-Sat, raionul Brăila, faţă de cele obţinute de ţăranii muncitori cu gospodării individuale din aceeaşi comună. De asemenea se poate vedea şi valoarea în bani — la preţul de achiziţie — a produselor cu care s-au ales anul trecut de pe urma muncii lor, colectivistul Dumitru Mocanu, membru al acestei gospodării colective şi ţăranul mijlocaş cu gospodărie individuală, Niculae Pîrlog.

Pentru cele 813 zile-muncă efectuate anul trecut, colectivistul Dumitru Mocanu a dus acasă peste 18.000 kg de diferite produse, dintre care numai cereale aproape 12.000 kg, pe cînd ţăranul mijlocaş Niculae Pîrlog, care are 5 ha teren arabil, a strîns 7.850 kg de diferite produse, din care cereale 3.600 kg.

Alta-i viaţa noastră acum

De curînd, în gospodăria noastră colectivă s-a făcut împărţirea avansului de 40 la sută. Cu acest prilej, au venit să ne viziteze numeroşi ţărani muncitori din satele învecinate şi din comuna noastră. După ce le-am arătat recoltele obţinute şi construcţiile ridicate în ultimii ani în gospodărie, ei i-au vizitat şi pe mulţi colectivişti acasă la ei şi au avut într-adevăr ce vedea.

In anii de cînd muncim laolaltă în gospodăria colectivă, viaţa noastră s-a schimbat mult. Inainte vreme, în casa mea, bunăoară, nu găseai nici de unele, deşi, drept să spun, lucram din zori şi pînă în noapte. Recoltele pe care le scoţi de pe pămîntul muncit de unul singur nu se aseamănă cu recoltele ce le poţi dobîndi în gospodăria colectivă, unde munca este altfel rostuită, unde ai într-ajutor puterea maşinilor şi învăţăturile ştiinţei.

In cei cinci ani de cînd lucrez în gospodăria colectivă eu am început să-mi ridic casă nouă, pe lîngă casa cea veche pe care am refăcut-o şi am acoperit-o cu ţiglă. Mi-am cumpărat o vacă bună cu lapte, cresc porci şi gîdaci, o capră, 8 oi, 95 de găini şi 25 de raţe. Mi-am cumpărat mobilă nouă, ne-am făcut saltele şi plăpumi, scoarţe de lînă. Zilele acestea, am cumpărat pentru nevoile casei o maşină de cusut. Acum, eu şi familia mea avem ce mînca şi îmbrăca şi aceasta pentru că munca noastră nu mai este lipsită de spor.

La împărţirea avansului de 40 la sută din acest an, eu am adus acasă două care încărcate cu produse. Pentru cele 440 de zile-muncă făcute cu trei membri ai familiei mele, am primit, deosebit de bani, cîte 4 kg de grîu de zi-muncă, 600 gr de orz, 600 gr de ceapă, 600 gr de linte, deosebit de produsele de la ferma zootehnică: brînză, lînă şi altele. La sfîrşitul anului, cînd vom primi restul de 60 la sută din produse şi bani, voi aduce acasă alte care pline cu bucate, fineţuri, vin, ţuică şi altele.

Şi ca mine trăiesc toţi colectiviştii din comuna noastră, care lucrează cu dragoste şi hărnicie în gospodăria colectivă. De pildă, Marin Chirea, care locuia într-un bordei, azi are o casă nouă. La fel Gheorghe Berneanu, Dumitru Neacşu, Bebe Fieraru, Mihai Ticu şi mulţi alţii şi-au construit case. Unii, cum sînt Alexandru Preibeanu, Purece Ioana ori Zamfir Vasile, şi-au cumpărat vaci cu lapte, oi, capre şi mobilă nouă. După strîngerea recoltelor de toamnă, vom avea multe nunţi de tineri colectivişti, care de pe acum şi-au cumpărat materiale să-şi construiască case noi.

Ţăranii muncitori cu gospodării individuale privesc cu tot mai mult interes spre gospodăria noastră colectivă. Vecinul meu, ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Nicolae Istrate, de pildă, care are 5 hectare de pămînt, mi-a spus zilele trecute că succesele gospodăriei noastre l-au convins că munca în colectivă e mult mai spornică şi mai uşoară şi de aceea este hotărît să vină şi el alături de noi. Şi ca Niculae Istrate sînt mulţi în comuna noastră, care văd tot mai limpede că numai în gospodăria colectivă îşi vor putea făuri un trai înstărit şi fericit.

GHEORGHE CIORIIA
membru al gospodăriei agricole colective „16 Februarie 1933" din comuna Castranova, regiunea Craiova

Cifre şi fapte

● ...11 cai de muncă, cîteva căruţe şi 168 ha de pămînt. Aceasta era în 1950, la înfiinţare, avutul obştesc al gospodăriei agricole colective „Secera şi Ciocanul" din comuna Olari, raionul Criş.

In cei cinci ani care au trecut de atunci, muncind cu hărnicie, colectiviştii din Olari au reuşit să sporească avutul obştesc, mîndrindu-se astăzi cu cele 436 de oi de rasă ţigaie, 42 de scroafe, 14 vaci cu lapte, 77 de cai de muncă, 17 cai tineri, peste 100 de gişte şi o stupină de 30 de familii. Pentru adăpostirea animalelor gospodăriei şi a inventarului agricol, colectiviştii au ridicat un saivan, două grajduri, o remiză şi un garaj pentru cele două autocamioane ale colectivei.

● Insămînţînd în toamna anului trecut 80 de hectare cu grîu în rînduri încrucişate şi executînd la timp toate lucrările de întreţinere a culturii, membrii gospodăriei colective „S. M. Kirov" din comuna Ţăndărei, raionul Feteşti, au dobîndit în acest an o recoltă medie de 4.000 kg de grîu la ha.

● Tot mai mulţi ţărani muncitori din satele şi comunele raionului Negru Vodă se conving de avantajele muncii în gospodăria colectivă. Pînă în prezent, în acest raion au luat fiinţă un număr de 59 de gospodării colective în care au intrat 7.953 de familii. Suprafaţa arabilă a gospodăriilor colective se întinde pe 67.068 ha, ceea ce reprezintă 38,59 la sută din suprafaţa arabilă a întregului raion.

In cuprinsul acestui raion nu mai există astăzi nici un sat sau comună în care să nu fiinţeze o gospodărie colectivă.

● Aproape 100 de familii de ţărani muncitori din raionul Iaşi au depus în ultimul timp cereri pentru primirea în întovărăşirile agricole existente. Totodată, cu sprijinul şi sub îndrumarea organelor de partid, numai în ultimele zile au luat fiinţă în acest raion încă 4 noi întovărăşiri agricole.

Puterea muncii unite

Gospodăria noastră colectivă este destul de tînără. De la înfiinţarea ei au trecut abia 2 ani. In acest scurt răstimp, noi am reuşit să obţinem rezultate deosebit de frumoase în sporirea rodniciei pămîntului, rezultate cu care ne putem mîndri. La fiecare cultură noi am cules roade cu mult mai îmbelşugate decît ţăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului. Aşa, bunăoară, în anul trecut, cu tot timpul neprielnic, am obţinut în medie 1.500 kg de grîu la ha, în timp ce ţăranii muncitori cu gospodării individuale au scos doar pe jumătate. S-ar putea crede că acest lucru n-a fost decît o simplă întîmplare. Iată însă că şi în anul acesta noi, colectiviştii, am strîns o recoltă de grîu cu 800 kg de boabe la hectar mai mare decît cea culeasă de ţăranii muncitori de pe ogoarele lor lucrate după metode învechite şi cu unelte rudimentare.

Nu-i greu să-ţi dai seama de ce ţăranii muncitori cu gospodării individuale n-au posibilitatea să scoată de pe ogoarele lor recolte la fel de mari ca cele culese de noi, colectiviştii. Lucrînd de unul singur pe fîşii de pămînt răzleţite, ţăranul muncitor cu gospodărie individuală nu poate face la vreme toate lucrările agricole şi nu poate aplica unele metode agrotehnice înaintate, ca, de exemplu, semănatul cerealelor păioase în rînduri încrucişate, rînduirea raţională a culturilor etc. Pe ogoarele înguste şi despărţite prin haturi, tractoarele şi maşinile S.M.T.-ului lucrează cu greu, neeconomic, avînd un randament redus. Aceasta face ca ţăranii muncitori cu gospodării individuale să nu poată folosi din plin sprijinul pe care statul îl-l dă în scopul uşurării muncii lor şi sporirii producţiei agricole.

In cele ce urmează, voi arăta, pe scurt, cum am muncit noi de am obţinut recolte bogate la hectar. Iată, de pildă, ce metode agrotehnice am aplicat la cultura grîului de toamnă. In primul rînd, am dat o mare atenţie pregătirii terenului. De la început trebuie să arăt că pentru cultura grîului noi am ales toamna trecută porumbişti bine îngrăşate cu gunoi de grajd în urmă cu un an. A doua zi după recoltarea porumbului, am arat şi grăpat întreaga suprafaţă la adîncimea de 20-22 cm cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T. Lugoj. Deoarece arătura nu mai avea timp să se aşeze pînă la semănat, am grăpat-o mărunt şi am tăvălugit-o înainte de semănat. In pămînt, noi n-am pus decît sămînţă de soi, bine aleasă şi tratată cu abavit împotriva tăciunelui. Semănatul l-am făcut cu maşina dînd la fiecare hectar 160—180 kg de sămînţă. Primăvara, cînd pămîntul a prins scoarţă, am grăpat cu grijă semănăturile. Grîul a crescut mare şi frumos, dar o dată cu el au crescut şi buruienile. Atunci l-am plivit. Această lucrare am făcut-o ori de cîte ori a fost nevoie. Cînd grîul a dat în pîrgă, l-am secerat. Toate aceste lucrări agricole noi am reuşit să le facem la timp şi după îndrumările date de agronomi, fiindcă fiecare colectivist a înţeles să participe la lucru zi de zi, cu tragere de inimă, iar conducerea gospodăriei s-a preocupat temeinic de buna organizare a muncii în brigăzile de producţie.

Aşa cum am arătat la început, roadele obţinute ne-au răsplătit pe deplin strădania. Mult s-au bucurat colectiviştii cînd au văzut că cultura noastră de grîu a dat o producţie medie de 2.000 kg la hectar, boabe frumoase şi curate ca aurul.

Recolte mari am obţinut şi la celelalte culturi. Bunăoară, anul trecut, la orz am scos 2.600 kg la hectar. Recolta aceasta nu ne-a mulţumit pe deplin. Poate obţineam şi mai mult, dacă ascultam sfatul agronomului şi semănam orzul în toamnă la timpul optim şi nu cu 10 zile mai tîrziu. Trăgînd însă învăţăminte din această greşeală, în toamna trecută am însămînţat orzul pe la mijlocul lunii septembrie. Ingrijindu-l aşa cum ne învaţă agrotehnica, noi am reuşit să obţinem 3.600 kg la hectar, în timp ce ţăranii muncitori cu gospodării individuale au scos abia 1800 kg. Şi la cultura porumbului am cules recolte bogate. Acum un an, de pe 16 hectare însămînţate în rînduri drepte, am scos 4.000 kg de boabe la hectar, iar de pe cele 10 hectare însămînţate în cuiburi aşezate în pătrat, 5.000 kg la ha. Văzînd că recoltele sînt mai mari la porumbul însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat şi că în acest caz lucrările de întreţinere se pot face mai uşor cu ajutorul mijloacelor mecanizate, colectiviştii au hotărît ca anul acesta să însămînţeze tot porumbul după această metodă. Acum porumbul nostru este mare şi frumos şi are un rod bogat cum rar s-a văzut prin partea locului. In curînd vom începe recoltarea lui. Sperăm să obţinem peste 6.000 kg de boabe la hectar.

Convinşi pe deplin de foloasele lucrării pămîntului potrivit cerinţelor agrotehnicii, noi am hotărît ca în toamna acestui an să semănăm grîul pe întreaga suprafaţă numai în rînduri încrucişate. In acest scop, ne-am pregătit temeinic. Tractoarele S.M.T.-ului ne-au făcut arături adînci, îngropînd totodată sub brazdă cîte 20 de tone de gunoi de grajd la fiecare hectar. Sămînţa de soi raionată am pregătit-o şi condiţionat-o încă de acum două săptămîni, astfel că peste cîteva zile vom putea începe însămînţările.

Lucrînd pămîntul în felul acesta, noi sîntem convinşi că în anul viitor vom obţine recolte şi mai bogate, întărind astfel gospodăria noastră colectivă şi mărindu-i veniturile.

ANDREI UNGUREANU
preşedintele gospodăriei colective „7 Noiembrie" din raionul Lugoj

In marea familie a colectiviştilor

In rîndurile de mai jos vreau să arăt şi altora — aşa cum mă voi pricepe — ce ce şi cum m-am hotărît eu în primăvara acestui an să intru în gospodăria colectivă.

De la început trebuie să mărturisesc că am vrut să mă înscriu încă din 1953, cînd a luat fiinţă gospodăria colectivă din comuna noastră. In ajunul inaugurării ei însă, lăsîndu-mă influenţat de şoaptele chiaburilor şi de cicăleala nevestei, mi-am retras cererea de înscriere.

— Ce nevoie avem noi de colectivă, măi bărbate — îmi spunea nevastă-mea — cînd avem şase hectare de pămînt, cai, căruţă şi tot ce-i mai trebuie unui bun gospodar ca să poată munci cu spor şi să trăiască omeneşte!

— Măi Ioane, nu fi prost, mă, îmi şoptea Gheorghe Dîrnea. Vrei să-ţi prăpădeşti averea şi să-ţi rămînă copiii pe drumuri?

Bine înţeles că n-am crezut tot ce-mi îndrugau alde Dîrnea şi alte unelte de-ale chiaburilor, dar viermele îndoielii tot mi s-a strecurat în suflet. Pînă la urmă, mi-am zis că şi de unul singur, dacă mă voi strădui şi-mi voi lucra pămîntul la timp şi bine, nu voi avea a mă plînge de recoltă.

Şi, de atunci, m-am luat, cum s-ar spune, la întrecere cu colectiviştii. Toamna, cînd am văzut însă că gospodăria colectivă a dobîndit la toate culturile recolte cu 4—500 kg la hectar mai mari decît cele pe care le-am obţinut eu, curajul a început să mă cam părăsească. Cu toate acestea, în primăvara următoare am pornit din nou la muncă, hotărît să ţin cu orice preţ pasul cu gospodăria colectivă. Trăgeam cu ochiul să văd cum lucrează colectiviştii. Nu voiam să-mi scape nimic din metodele agrotehnice pe care le foloseau ei, dar cum să mă fi măsurat cu forţa unită a colectiviştilor, cu maşinile şi tractoarele care lucrau pe tarlalele lor întinse, fără haturi? Cînd colectiviştii prăşeau pentru a treia oară porumbul sau floarea-soarelui, eu eram abia la a doua praşilă. Nu mai vorbesc de recoltat. In cîteva zile ei au strîns recolta de pe zeci şi zeci de hectare, pe cînd mie abia mi-au ajuns două săptămîni pentru a culege porumbul.

Făcînd apoi socoteala roadelor dobîndite, am văzut că şi de data aceasta colectiviştii mă întrecuseră cu mult. De pe cele 3,50 ha semănate cu porumb, eu am strîns 7.000 kg de boabe, adică 2.000 kg la hectar. Colectiviştii însă culeseseră peste 2.400 kg de porumb de pe fiecare hectar. La floarea-soarelui, sporul dobîndit de colectivişti a fost de 574 kg la hectar, iar la mazăre, diferenţa a fost şi mai mare: 1.140 kg la hectar. In total, anul trecut eu am strîns vreo 8.500 kg boabe. N-am avut a mă plînge, dar fiind de faţă la împărţirea veniturilor în gospodăria colectivă, am văzut cum colectivistul Ion Cadir a primit, pentru cele 512 zile-muncă efectuate, 10.700 kg de diferite produse, dintre care numai porumb vreo 7.800 kg. In total, cu peste 2.000 kg mai mult decît adunasem eu. Căci una-i cînd lucrezi de unul singur, pe fîşii de pămînt răzleţite, şi alta-i cînd zeci de oameni muncesc laolaltă, cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor. Munca-i mai spornică şi roadele mai bogate. Cînd l-am povestit ce văzusem la gospodăria colectivă nevastă-mea a rămas pe gînduri. De altfel, ca şi mine, şi ea căuta mereu să afle cum muncesc şi ce folosesc au colectiviştii. „De! ştiu şi eu, măi bărbate, poate că într-adevăr e bine la colectivă. Da' eu zic să nu facem pasul pînă n-om chibzui cu temei toate faptele".

Şi aşa am mai pierdut cîteva luni de zile, „chibzuindu-ne". Parcă mai era ce chibzui? Doar văzusem cu ochii noştri cum colectiviştii au fost mai în cîştig decît noi. Colectivistul Ion Cadir îşi construia numai din veniturile unui an de muncă în colectivă mîndreţe de casă, cum eu n-aş fi reuşit să-mi construiesc nici în cîţiva ani.

Incet, încet, exemplele vii pe care le vedeam ne-au convins pe deplin, şi pe mine şi pe nevastă-mea, că, intrînd în gospodăria colectivă, vom avea foloase mult mai mari de pe urma muncii noastre. Aşa s-a făcut că în primăvara acesta noi n-am ieşit pe ogoare singuri. Ne-am înscris în gospodăria colectivă şi am început a munci într-un chip nou, mai cu spor şi mai cu folos, umăr la umăr cu ceilalţi colectivişti.

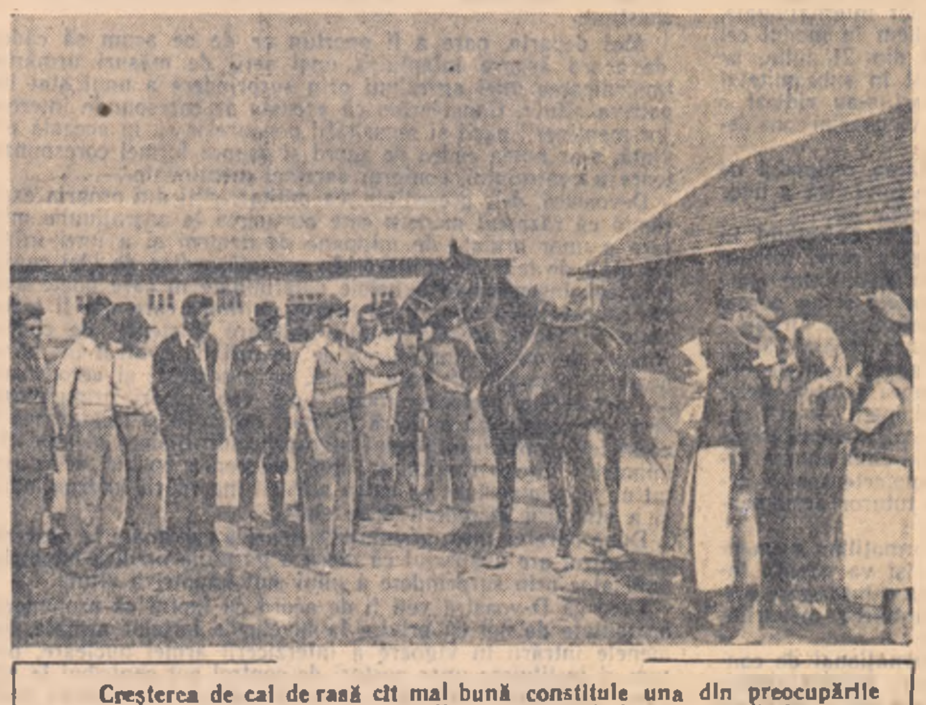
După socotelile mele voi obţine anul acesta mai multe bucate decît am dobîndit toamna trecută. Aceasta, deşi la sfîrşitul anului eu nu voi avea decît o vechime de nouă luni în colectivă. E limpede că la anul foloasele îmi vor fi şi mai mari.

De aceea eu închei aceste rînduri sfătuind pe ţăranii muncitori care încă mai şovăie să păşească cu încredere pe calea gospodăriei colective, singura cale care duce spre o viaţă îndestulată şi lipsită de grija zilei de mîine.

ION MOLDOVEANU
membru al gospodăriei colective „Griviţa Roşie" din comuna Chiscani, regiunea Galaţi

OASPEŢI LA COLECTIVĂ

Prin frunzişul încă verde şi des al copacilor din ograda gospodăriei colective, lumina soarelui se strecura asemeni unor fire delicate de paing. Razele jucăuşe şi calde luminau feţele proaspăt bărbierite ale bărbaţilor, întîrziau o clipă pe vreo rochie cu nenumărate înflorituri, sau mîngîiau obrazul de piersică al unei codane. Aşezaţi pe băncile înşirate în curte,

Creşterea de cai de rasă cît mai bună constituie una din preocupările colectiviştilor din Roşeţi. Vizitatorii admiră unul din armăsarii de reproducţie crescut în gospodărie.

oaspeţii — ţărani muncitori din Dichiseni, Coslogeni şi alte comune învecinate — ascultau cu încordată atenţie cuvintele tovarăşei Maria Fanache, preşedinta gospodăriei colective „Vasilescu Vasia" din comuna Roşeţi, raionul Călăraşi.

— Mulţi dintre cei care aţi venit astăzi în vizită la colectiva noastră vă amintiţi de greutăţile pe care le-am întîmpinat cînd am întemeiat-o. Chiaburii ca alde Ion Munteanu sau Ion Negoiţă, nu stăteau cu mîinile încrucişate. Cînd au auzit în primăvara anului 1951 că-i gata să ia fiinţă colectiva, umblau ca turbaţii, nu alta. Improşcau venin în dreapta şi-n stînga, nu se dădeau înapoi de la nimic. Şi, la început, mulţi oameni cinstiţi şi muncitori au şovăit.

— Apăi, tovarăşă preşedintă, grăi unul dintre oaspeţi — despre întîmplarea cu găinile lui Marin Popia s-a dus vestea în şapte sate din jur.

„Frumos porumb" — spun oaspeţii colectivei. Şi brigadierului Boancătă îi creşte inima de bucurie la asemenea laudă.

La asemenea cuvinte, toţi cei de faţă — gazde şi oaspeţi laolaltă — au rîs cu lacrimi. Mai tare ca toţi, rîdea chiar Marin Popia, cel cu istoria. Numai a dumisale nevastă frămînta un capăt al şorţului şi tare ar fi vrut să se afle pentru o clipă la mare depărtare de acest loc.

Acum, se gîndea preşedinta, aşteptînd să se potolească hazul oamenilor, după ce au trecut aproape cinci ani, asemenea istorii par de haz. Dar atunci, la vremea lor, ne-au fost piedici în drum, ne-au arătat cît de greu este să lupţi împotriva unor deprinderi vechi. Bunăoară, femeia lui Marin Popia: vrednică şi săritoare ca ea rar întîlneşti. Intotdeauna în fruntea muncilor. Dar cînd a auzit că Marin a semnat cererea de intrare în gospodărie, a plecat urechea la nişte şoapte veninoase.

— Iţi vor lua toate din ogradă — i-a şoptit chiaburul. Ascunde ce ai mai de preţ.

Drept e că prea multe nu aveau ei nici în casă, nici în ogradă. Afară doar de 18 găini, mîndria şi [illegible] — fără ştirea bărbatului — le-a înghesuit pe toate în lada de zestre, a pus lacătul la gura braşovencii şi le-a ascuns în şura de paie. A doua zi spre seară, cînd s-a dus să le dea oleacă de grăunţe şi apa, le-a găsit pe toate moarte. Nici în mormînt nu-l iartă pe chiabur de amarul ce i l-a făcut.

— Cu puţin am pornit-o la drum, continuă preşedinta. In aprilie 1951, gospodăria noastră număra 36 de familii. Nu aveam nici măcar un grajd în care să adăpostim cele cîteva vite aduse de membri. Din primul an însă, s-a dovedit cît de spornică-i munca în comun. Pămînturile, lucrate cu maşinile S.M.T.-ului şi după sfaturile agronomului, au dat recolte care au întrecut cu mult pe cele ale ţăranilor muncitori din comună. La împărţirea veniturilor, colectiviştii au dus acasă bucate cum nu pomeniseră nici cînd înainte. An de an, gospodăria noastră s-a dezvoltat. Ni s-au alăturat alţii şi alţii; nu mai departe decît anul acesta, în colectivă au intrat încă 120 de familii.

Numărăm astăzi 336 de familii şi avem 1.280 de hectare pămînt arabil. Avem 1.800 de oi ţigăi, 116 cai, 34 de vaci, 120 de porci de rasă, 400 de raţe „Pekin". Ne-am construit 3 magazii, 2 grajduri, o maternitate pentru scroafe, ateliere de fierărie şi tîmplărie. Cînd om merge acum să le vizităm, vă vom arăta şi noua magazie aflată în construcţie, cu o capacitate de 100 de vagoane...

Au pornit-o apoi cu toţii să viziteze gospodăria. Două magazii pline adăposteau grîul, orzul şi mazărea.

— Am scos 2.100 kg de grîu la hectar — răspunse preşedinta unei întrebări puse de Ioniţă Mihai din Coslogeni. Pe toate 400 ha am dat îngrăşăminte şi arăturile au fost făcute în toamnă cu tractoarele S.M.T.-ului. Am semănat grîul în rînduri încrucişate şi, pînă la recoltare, l-am plivit de trei ori. La orz şi mazăre am scos de asemenea recoltă bună: 2.400 kg la hectar, iar la floarea-soarelui, care se treieră chiar acum, 2.000 kg la hectar.

Cei mai mulţi dintre oaspeţi îşi notau de zor în carneţele cele auzite.

Cînd au ajuns în tarlalele de porumb încă necules, s-au răspîndit printre strujanii înalţi aproape încă o dată cît omul.

— Toată suprafaţa — 225 ha — le explică oaspeţilor brigadierul Nicoară Boancătă, am semănat-o în cuiburi aşezate în pătrat. Am făcut patru praşile şi acum... priviţi şi dvs. După spusele inginerului, care a făcut o socoteală provizorie, vom scoate peste 3.500 kg de boabe la hectar.

Rînd pe rînd, oaspeţii au vizitat apoi grajdurile încăpătoare, via gospodăriei, atelierele. Apoi, colectiviştii i-au invitat să le cinstească şi pragul caselor. Au mers întîi la Dumitru Miu. Cu mîndria abia ascunsă, omul le-a arătat casa construită în urmă cu un an, mobila nouă cumpărată de la oraş, grajdul şi magazia.

— Abia în colectivă — le-a spus el celor veniţi în ospeţie — mi-am dat seamă cît de rodnică-i munca noastră. Uite, numai anul ăsta, cînd s-a împărţit avansul, am luat pentru cele 733 de zile-muncă făcute pînă acum, 1906 kg de grîu, 586 kg de orz, 36 kg de brînză, 293 kg de mazăre, 11 kg de lînă, zarzavaturi şi bani pe deasupra. Şi asta-i numai 40 la sută din ce mi se cuvine.

„La o casă nouă trebuie şi un aparat de radio". Soţia colectivistului Ion Tudoran arată oaspeţilor aparatul cumpărat de curînd.

La Ion Tudoran, unde s-au dus apoi, oaspeţii, după ce i-au vizitat casa cea nouă, pătulul şi întreaga gospodărie pentru care au avut numai cuvinte de laudă, s-au strîns în jurul balconului larg de piatră şi au ascultat o vreme cîntecele transmise prin aparatul de radio, cumpărat de curînd...

●

Nămiezi. In ograda gospodăriei, colectiviştii şi oaspeţii s-au strîns în jurul meselor încărcate, la o gustare. Pîinile mari, rotunde, din grîu nou, mai păstrează încă în puful miezului văpaia vetrei încinse.

S-au adus şi bardacele de lut pline cu vin nou — must înăsprit, pişcător pe limbă. Paharele s-au ridicat şi cu toţii închină: în cinstea oaspeţilor şi a gazdelor, în cinstea partidului, călăuză sigură pe drumul belşugului şi al fericirii, în cinstea colectiviştilor fruntaşi.

A ridicat paharul şi Gheorghe Secăreanu, ţăran muncitor din Dichiseni.

— Vă mulţumim, iubite gazde, pentru cele văzute şi auzite astăzi aici. Munca şi viaţa noastră ne dă încredere şi vă asigurăm că în scurtă vreme vom păşi şi noi pe calea gospodăriei colective.

S. LEONARD

Textul scrisorii adresate de N. A. Bulganin lui D. Eisenhower

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Agenția Tass a transmis textul scrisorii lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresate lui D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii.

Excelenței sale

DWIGHT D. EISENHOWER

Președintele Statelor Unite ale Americii

Washington

Stimate domnule președinte!

Simt nevoia să am cu dvs. un schimb de păreri sincer și deschis într-o problemă care a căpătat în momentul de față o deosebită importanță. Mă refer la problema care se discută în prezent de reprezentații noștri în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

În cursul întîlnirilor noastre memorabile de la Geneva am căzut de acord să conlucrăm pentru elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare. Cînd am aprobat directivele în această privință către miniștrii noștri ai Afacerilor Externe, m-am gîndit: S-a înfăptuit o operă mare, acum reprezentanții țărilor noastre, sprijinindu-se pe aceste directive și ținînd seama în activitatea lor de părerile și propunerile formulate de șefii celor patru guverne la Geneva, pot și trebuie să realizeze un progres sigur.

Eu și colegii mei am crezut că reprezentanții noștri chiar de la începutul activității lor vor consemna un acord general în problemele fundamentale în care punctele de vedere fie că coincid, fie că s-au apropiat considerabil. Mă refer în primul rînd la problema nivelurilor forțelor armate ale celor cinci mari puteri, problema termenelor intrării în vigoare a interzicerii armei atomice și problema controlului internațional. In felul acesta s-ar crea o bază trainică pentru munca pe viitor în cursul căreia s-ar putea preciza toate amănuntele unor acorduri necesare cu privire la elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare.

Totuși primele săptămîni de lucru ale subcomitetului nu au dus deocamdată la acele rezultate pe care noi am fi în drept să le scontăm. Și trebuie să spun deschis că întîrzierea se datorează într-o măsură considerabilă faptului că membrilor subcomitetului nu le este pînă în prezent cunoscută poziția reprezentantului S.U.A. față de acele principii asupra cărora noi am avut toate temeiurile să considerăm că le-am pus de acord. După cum se știe reprezentantul S.U.A. a lăsat cu totul deoparte problemele reducerii forțelor armate, a armamentelor și interzicerii armei atomice, exprimîndu-și dorința să discute în primul rînd și mai ales propunerea dvs. cu privire la un schimb de informații militare între U.R.S.S. și S.U.A. precum și cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două țări. Astfel se creează impresia că el reduce întreaga problemă a dezarmării la aceste propuneri.

Cred că o asemenea abordare a problemei nu ar corespunde aspirațiilor popoarelor, deși îmi dau pe deplin seama de întreaga importanță a propunerilor prezentate de dvs. la Geneva.

Întrucît însă eu și colegii mei avem impresia amintită, consider de datoria mea să vă împărtășesc încă odată dvs., stimate domnule președinte, unele considerente de ordin principial.

Considerăm că sarcina principală constă în prezent în a depune noi eforturi pentru a găsi căi care ar permite să urnim din punctul mort problema dezarmării, problemă ce are o importanță vitală atît pentru popoarele U.R.S.S. și S.U.A. cît și pentru popoarele din întreaga lume.

In aceeași ordine de idei îngăduiți-mi să mă ocup de propunerile formulate de dvs. la Geneva. Noi apreciem aceste propuneri ca o mărturie a năzuinței dvs. sincere de a găsi o cale spre reglementarea importantei probleme a controlului și inspecției internaționale și de a vă aduce contribuția la eforturile comune îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale.

După întoarcerea de la Geneva, noi studiem în modul cel mai amănunțit propunerea dumneavoastră din 21 iulie, pe care dl. Stassen a prezentat-o la 30 august în subcomitetul pentru dezarmare. În cursul acestei studieri s-au ridicat o serie de probleme asupra cărora aș vrea să vă exprim considerentele noastre.

În primul rînd — cu privire la prezentarea reciprocă de către Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică a unor informații privind forțele armate și armamentele lor.

Din punct de vedere principial nu ridicăm obiecțiuni în legătură cu această propunere. După părerea mea, într-un anumit stadiu schimbul unor asemenea informații între state este necesar. Cel mai bine ar fi ca toate statele și nu numai S.U.A. și U.R.S.S., să prezinte asemenea informații Organului internațional de control și inspecție asupra creării căruia trebuie să cădem de acord. Pentru ca să nu apară neînțelegeri, este evident că prezentarea informațiilor asupra armamentelor trebuie să se refere la toate tipurile de armament — atît armamentul clasic, cît și cel nuclear. Dacă aceste considerente sînt juste, va trebui să se discute cu atenție cînd anume urmează să fie prezentate aceste informații complecte asupra armamentelor statelor, în primul rînd asupra tuturor armamentelor statelor mari.

Se înțelege de la sine că prezentarea informațiilor susmenționate Organului internațional de control își va căpăta însemnătatea numai în cazul cînd se va realiza o înțelegere privitoare la reducerea armamentelor și înfăptuirea măsurilor îndreptate spre interzicerea armei atomice.

Cred că problema creării unui organ internațional de control, care să corespundă sarcinilor dezarmării, trebuie examinată în legătură indisolubilă cu hotărîrile care vor fi adoptate în vederea înfăptuirii planului dezarmării treptate. Totodată trebuie avut în vedere că asigurarea unui schimb cu adevărat valoros de informații militare va fi cu atît mai reală cu cît se va întări mai mult încrederea reciprocă între state.

Vreau să-mi expun părerea și în privința problemei fotografierilor din avion.

Nu mă îndoiesc că D-voastră, prezentînd propunerea privitoare la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor țărilor noastre, v-ați călăuzit de năzuința legitimă de a crea certitudinea că nici una din cele două țări nu va fi supusă unei agresiuni din partea celeilalte.

Să fim, însă, sinceri pînă la capăt. In actuala situație internațională țările noastre nu sînt în acțiunile lor izolate. După cum se știe Statele Unite ale Americii conduc grupări militare bine cunoscute în Apus și în Răsărit, iar forțele lor armate sînt dislocate nu numai pe teritoriul american. Ele staționează în Anglia, Germania occidentală, Italia, Franța, Spania, Africa de nord, Grecia, Turcia și într-o serie de țări din Orientul Apropiat și Mijlociu, în Japonia, în Taivan în Filipine etc. La aceasta trebuie adăugat că forțele armate a numeroase state sînt legate organic de forțele armate ale S.U.A., aflîndu-se sub un comandament unic.

În aceste condiții, Uniunea Sovietică la rîndul ei, s-a unit din punct de vedere militar, cu o serie de state aliate.

Se poate lesne constata că propunerea prezentată de D-voastră lasă cu totul în afara cîmpului vizual forțele armate și instalațiile militare aflate în afara frontierelor S.U.A. și U.R.S.S. Or, este cu totul evident că efectuarea fotografierii din avion ar trebui extinsă asupra tuturor forțelor armate și instalațiilor militare aflate pe teritoriile statelor respective. Aceasta ridică o chestiune cu totul nouă: vor permite oare guvernele acestor state fotografierea din avion de către o aviație străină a teritoriului lor suveran?

Toate acestea arată că problema fotografierilor din avion nu este problema care, în condițiile actuale ar contribui la un progres efectiv pe calea asigurării securității statelor și înfăptuirii cu succes a dezarmării.

O asemenea concluzie se impune cu atît mai mult cu cît din propunerea dvs. lipsește, din păcate, orice mențiune în legătură cu necesitatea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

De aceea este firesc că în prezent se ridică tot mai des întrebarea — ce reprezintă propunerea cu privire la fotografierile din avion și la strîngerea de informații pentru încetarea cursei înarmărilor? Dacă o asemenea propunere nu contribuie la încetarea cursei înarmărilor, aceasta înseamnă că ea nu înlătură primejdia unui nou război, nu ușurează povara care datorită acestui fapt apasă pe umerii popoarelor. Va corespunde oare propunerea respectivă celor ce așteaptă de la noi populația statelor noastre și a tuturor țărilor?

În sfîrșit, nu se poate să nu ne gîndim și la ceea ce s-ar întîmpla dacă noi ne-am ocupa de problemele fotografierii din avion și schimbului de informații, fără să fi luat măsuri eficiente pentru reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Am temeri pe care nu pot să nu vi le împărtășesc. Nu va duce oare o asemenea situație la slăbirea vigilenței față de primejdia încă existentă de încălcare a păcii provocată de cursa înarmărilor?

Observațiile expuse de mine nu înseamnă cîtuși de puțin că noi nu putem ajunge la un acord în ceea ce privește aspectele importante ale problemei dezarmării. Aș vrea să vă atrag atenția asupra faptului că există laturi deosebit de esențiale ale acestei probleme față de care pozițiile noastre s-au apropiat într-atîta încît am putea consemna o anumită înțelegere.

Să luăm de pildă o problemă ca aceea privind stabilirea nivelurilor forțelor armate ale marilor puteri. Este unanim recunoscut că această problemă are o mare importanță. După cum se știe, inițial ideea stabilirii nivelurilor la care trebuie să fie reduse forțele armate ale celor cinci mari, a fost formulată în anul 1952 de guvernul dvs., împreună cu guvernele Marii Britanii și Franței. In interesul realizării unui acord general în această problemă extrem de importantă pentru cauza dezarmării am hotărît să luăm drept bază de discuții această propunere comună a S.U.A., Angliei și Franței. Prin urmare, în această chestiune noi avem un punct de vedere comun. Ar fi foarte important să se consemneze această înțelegere pe care am realizat-o.

În ceea ce privește problema armei atomice, trebuie să se aibă în vedere că în prezent, cînd cele mai mari armate ale lumii sînt înzestrate cu asemenea mijloace de exterminare în masă cum sînt armele atomică și cu hidrogen, nu se poate vorbi, de sigur, despre dezarmare fără a atinge această problemă importantă. De aceea noi am acordat întotdeauna o însemnătate primordială problemei interzicerii armei atomice. La discutarea acestei probleme, unul din obiectele esențiale ale divergențelor a fost chestiunea termenelor intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice. Străduindu-ne să apropiem pozițiile părților și ușurînd și grăbind astfel realizarea unei înțelegeri în această problemă, noi am acceptat termenele intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice pe care reprezentanții Angliei și Franței le-au propus în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, la Londra, în aprilie a.c.

Cred că veți fi de acord cu faptul că propunerea formulată de Anglia și Franța și acceptată de Uniunea Sovietică privind chestiunea în ce etapă trebuie să intre în vigoare interzicerea folosirii armei atomice, corespunde intereselor noastre comune. Ar fi de dorit — și, după părerea mea, acest lucru este pe deplin realizabil — să se cadă de acord și asupra acestei chestiuni.

Mai departe, pare a fi oportun ca de pe acum să cădem de acord asupra înfăptuirii unei serii de măsuri urmărind împiedicarea unei agresiuni prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Consideram că aceasta ar corespunde intereselor menținerii păcii și securității popoarelor și, în această privință, s-ar putea cădea de acord și asupra formei corespunzătoare a controlului, conform sarcinei menționate.

D-voastră, d-le președinte, ca militar, știți din propria experiență că războiul modern cere atragerea la operațiunile militare a unor armate de milioane de oameni și a unei uriașe cantități de tehnică militară. În această ordine de idei capătă o uriașă însemnătate punctele determinate în care poate avea loc concentrarea unor mari unități militare care vor fi înzestrate cu toată această tehnică militară. Sistemul de control propus de noi — instituirea de posturi de control în marile porturi, în noduri de cale ferată, pe autostrăzi și aerodroame — urmărește preîntîmpinarea unei concentrări primejdioase de trupe și tehnică militară în mari proporții și înlăturarea în acest fel a posibilității unui atac prin surprindere al unei țări împotriva alteia. Instituirea unor asemenea posturi ar constitui un pas important pe calea slăbirii încordării internaționale și a stabilirii încrederii între state.

După părerea mea, propunerea noastră privitoare la posturile de control are avantajul că oferă o garanție precisă împotriva unui atac prin surprindere a unui stat împotriva altuia.

Cred că D-voastră veți fi de acord cu faptul că propunerile prezentate de noi cu privire la nivelurile forțelor armate, termenele intrării în vigoare a interzicerii armei nucleare, precum și instituirea unor posturi de control pot contribui la slăbirea încordării în relațiile internaționale și la întărirea păcii. De aceea nu văd motive pentru care nu ne-am putea înțelege în ce privește realizarea unui acord asupra acestor probleme. O asemenea hotărîre comună a celor patru puteri ar avea o însemnătate uriașă deoarece ar insufla în inimile milioanelor de oameni certitudinea că dezarmarea este pe deplin realizabilă și că se fac pași reali în această direcție. Un acord în aceste probleme ar deschide calea spre reglementarea altor chestiuni legate de problema dezarmării. El ar contribui la consolidarea atmosferei de colaborare și înțelegere reciprocă, a cărei bază a fost pusă de noi la Geneva și ar crea condiții favorabile pentru traducerea în viață a unui program mai larg de dezarmare și de control asupra dezarmării.

Expunîndu-mi considerentele, d-le președinte, am fost călăuzit de năzuința sinceră ca, printr-un schimb deschis de păreri asupra problemei dezarmării, să se realizeze o mai bună înțelegere reciprocă pentru a ușura adoptarea unor hotărîri de comun acord în această problemă de cea mai mare importanță.

Întrucît rezolvarea acestor probleme depinde mai ales de cele patru mari puteri participante la Conferința de la Geneva, îmi permit să trimit copii ale prezentei scrisori d-lui Eden și d-lui Faure, sperînd că D-voastră veți înțelege în mod just acest lucru.

Sper să primesc în curînd din partea D-voastră considerentele asupra problemelor atinse în prezenta scrisoare.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Moscova, Kremlin. 19 septembrie 1955

Telegrama adresată de N. A. Bulganin cancelarului Adenauer

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cancelarului Adenauer, cu prilejul aprobării de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a acordului cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și R. F. Germană.

EXCELENȚEI SALE
DOMNULUI KONRAD ADENAUER,
CANCELARUL FEDERAL
AL REPUBLICII FEDERALE GERMANE

BONN

Domnule Cancelar Federal,

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la propunerea Guvernului Sovietic, a aprobat astăzi acordul cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Am fost bucuros să aflu, că Bundestagul Republicii Federale Germane a aprobat de asemenea în unanimitate acordul menționat. In felul acesta a fost terminată soluționarea problemei stabilirii relațiilor diplomatice între țările noastre. Guvernul Sovietic vă felicită sincer cu acest prilej și își exprimă încrederea că stabilirea relațiilor diplomatice va fi în folosul popoarelor german și sovietic, în folosul cauzei păcii generale.

Sperăm că stabilirea relațiilor diplomatice va servi de asemenea cauzei dezvoltării continue a legăturilor economice și culturale dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Primiți, domnule Cancelar Federal, asigurarea deosebitului meu respect

N. BULGANIN

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

24 septembrie 1955

O desmințire a agenției TASS

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția Telegrafică vest-germană D.P.A. a dat publicității un comunicat în care se susține că unitățile de trupe sovietice, care se aflau pînă acum în Austria, ar fi fost transferate în prezent de către comandamentul sovietic pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Agenția TASS este împuternicită să declare că acest comunicat al agenției D.P.A. constituie o pură născocire. Trupele sovietice care se aflau în Austria au fost retrase în întregime în Uniunea Sovietică încă la 20 septembrie, adică cu mult înaintea termenului pe care Tratatul de Stat cu privire la restabilirea Austriei independente și democrate îl prevede pentru retragerea trupelor celor patru puteri. Totodată se efectuează reducerea contingentelor militare ale U.R.S.S. cu efectivul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei.

Comunicatul sus menționat al agenției vest-germane urmărește probabil să inducă în eroare opinia publică a Germaniei și a altor țări prin născociri despre o pretinsă întărire a trupelor sovietice din Republica Democrată Germană, să camufleze faptele reale și să încerce să justifice în fața opiniei publice transferarea unor trupe străine din Austria pe teritoriul Italiei și al Germaniei occidentale.

Poporul sovietic dorește stabilirea de relații bune cu poporul japonez

La 21 septembrie N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au primit o delegație parlamentară japoneză cu care a avut o amplă convorbire, privind problemele stabilirii de relații bune între U.R.S.S. și Japonia.

Cu acest prilej N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au expus considerațiile și vederile guvernului sovietic asupra perspectivelor viitoarelor relații dintre U.R.S.S. și statul japonez și au răspuns problemelor ridicate de membrii delegației parlamentare japoneze. Din convorbire s-a desprins dorința guvernului sovietic de a face tot ce depinde de el pentru stabilirea de relații normale între U.R.S.S. și Japonia pe baza unor tratative în condiții reciproce avantajoase, atît pentru poporul sovietic cît și pentru poporul japonez.

Delegația parlamentară japoneză a expus părerea că în legătură cu stabilirea de relații normale între U.R.S.S. și Japonia ar fi necesară în primul rînd rezolvarea problemei teritoriale, problema economică — în speță problema pescuitului și problema lărgirii comerțului și legat de acestea problemele legăturilor culturale. De asemenea deputații japonezi și-au exprimat rugămintea ca guvernul sovietic să rezolve favorabil situația criminalilor de război japonezi deținuți în U.R.S.S. și să-i elibereze.

Desigur că nu poate să nu atragă atenția faptul că delegația parlamentară japoneză a ocolit, în părerile exprimate, problemele importante de care depinde în cea mai mare măsură reglementarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia. Aceste probleme sînt după cum a arătat N. S. Hrușciov lichidarea stării de război între U.R.S.S. și Japonia, stabilirea de relații diplomatice și eliberarea criminalilor de război.

Nu se pot adresa guvernului sovietic cereri cu un pronunțat caracter ultimativ, de a rezolva unele probleme care fără îndoială prezintă importanță pentru stabilirea de relații între U.R.S.S. și Japonia, înainte de a se fi ajuns la o înțelegere prealabilă în ce privește principalele chestiuni pe care trebue să le rezolve cele două state.

In această problemă nu se poate să nu fie remarcate eforturile reprezentantului U.R.S.S. la tratativele sovieto-japoneze care se desfășoară la Londra. Dar cu toate aceste eforturi, deși au trecut patru luni de cînd s-au deschis aceste tratative, nu s-a ajuns încă la un rezultat concret și definitiv. Și aceasta din cauză că partea japoneză nu se situează pe poziția ajungerii la o soluție satisfăcătoare. Poziția delegației japoneze la tratativele de la Londra este cu atît mai necorespunzătoare cu cît Uniunea Sovietică—statul care a ieșit învingător din războiul cu Japonia — a fost cea care a propus lichidarea stării de război, încheierea tratatului de pace și stabilirea de relații diplomatice.

Cum se poate cere atunci poporului sovietic să-i elibereze pe criminalii de război japonezi și să rezolve anumite cereri ale poporului japonez, înainte de a se lichida o stare de fapt de care statul japonez este vinovat?

Guvernul sovietic, așa cum a reieșit din cuvîntul de răspuns al tov. Hrușciov, merge în întîmpinarea poporului japonez. El vrea să rezolve favorabil cereri îndreptățite care privesc interesele poporului japonez — dar nu poate scăpa din vedere prestigiul poporului sovietic de care trebue să țină seama. Așa cum arată N. S. Hrușciov, „Dacă cealaltă parte cu care purtam tratative stăruie că trebuie rezolvate unele probleme sau altele înainte de încheierea tratatului, aceasta sună deja ca o cerere, ca un ultimatum, ca o condiție precisă și daca chipurile, nu veți accepta aceasta nu vom semna tratatul cu privire la lichidarea stării de război și încheierea păcii".

U.R.S.S. nu pune și nu ridică probleme care să umilească într-un fel oarecare statul japonez, poporul japonez și să știrbească prestigiul lor. Guvernul japonez trebue să înțeleagă că rezolvarea problemelor pe care poporul japonez le dorește depinde în primul rînd de felul în care vor fi rezolvate chestiunile principale de care depinde stabilirea de relații bune dintre U.R.S.S. și statul japonez. Guvernul sovietic a promis prin N. S. Hrușciov să rezolve favorabil cererile poporului japonez, chiar și cele privind chestiunile teritoriale, dar cere statului japonez să aibă o poziție justă față de principalele probleme de care depinde stabilirea de relații normale între U.R.S.S. și Japonia.

Posibilități pentru desvoltarea de relații bune între U.R.S.S. și Japonia sînt. Perspectivele pe care le deschid aceste relații popoarelor celor două țări sunt favorabile intereselor lor reciproce. Numai dacă ne gîndim la avantajele pe care le-ar avea economia japoneză — în prezent strîmtorată de unele restricții ce i-au fost impuse din afară — de pe urma comerțului cu U.R.S.S.

Statul sovietic este capabil să-și satisfacă nevoile sale și fără comerțul cu Japonia. Nu statul sovietic suferă că nu există un comerț normal între U.R.S.S. și Japonia. Nedezvoltarea comerțului japonez cu U.R.S.S., China Populară și R.P.D. Coreeană prejudiciază grav economia statului japonez. Acest lucru îl înțeleg tot mai bine industriașii japonezi și poporul japonez.

Făcînd cunoscut punctul de vedere al guvernului sovietic N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au arătat delegației parlamentare japoneze și cu acest prilej că Uniunea Sovietică este pentru normalizarea relațiilor cu Japonia și pentru încheierea tratatului de pace. „Nu se văd obstacole serioase în calea spre aceasta, a arătat N. A. Bulganin. Dacă s-ar studia temeinic divergențele încă neaplanate care au loc la Londra între domnul Matsumoto și ambasadorul nostru Malik aș spune că aceste divergențe sînt foarte neînsemnate. Este necesar numai ca guvernul japonez să manifeste dorința de a încheia cît mai grabnic acordul cu privire la normalizarea și stabilirea de relații diplomatice".

Conducătorii sovietici și-au exprimat de asemenea părerea că vizita delegației parlamentare japoneze va contribui la înțelegerea justă în Japonia a poziției guvernului U.R.S.S.

Rămîne ca viitorul să confirme această înțelegere și ca guvernul japonez să dea dovadă că într-adevăr dorește să pună capăt unei situații ce nu aduce decît prejudicii poporului și statului japonez.

O delegație agricolă engleză va sosi în U.R.S.S.

LONDRA (Agerpres).
La 25 septembrie a părăsit Londra, plecînd cu avionul spre Moscova, o delegație agricolă engleză care va întreprinde o vizită în Uniunea Sovietică. Delegația, din care fac parte 25 de specialiști în domeniul agriculturii, este condusă de către Nugent, secretar parlamentar pe lîngă Ministerul Agriculturii și Pescuitului.

Problemele păcii în discuția Adunării Generale a O. N. U.

Evenimentele internaționale se desfășoară cu repeziciune, nenumărate fiind acțiunile politice care pregătesc conferința din octombrie de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Sesiunea actuală a Adunării Generale a O.N.U. joacă de asemenea un rol important, datorită problemelor arzătoare pe care le dezbate în pregătirea condițiilor de lucru ale conferinței miniștrilor de Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței.

Chiar de la început, lucrările sesiunii a X-a a Adunării Generale a O.N.U. se desfășoară sub impresia puternică produsă de importantul discurs rostit de V. M. Molotov, șeful delegației Uniunii Sovietice. In ampla sa cuvîntare, șeful delegației U.R.S.S. a făcut o analiză amănunțită a particularităților situației internaționale contemporane și a prezentat o serie de însemnate propuneri în vederea continuei îmbunătățiri a situației politice mondiale. De asemenea, scrisoarea adresată de N. A. Bulganin, președintelui S.U.A., Eisenhower, în problema dezarmării, oglindește dorința U.R.S.S. de a netezi drumul spre noi realizări, așteptate de popoare, pe calea destinderii încordării internaționale și a încetării „războiului rece".

Este un fapt cert că în zilele noastre, mai mult ca oricînd, oamenii se frămîntă căutînd să dezlege caerul încă încîlcit al evenimentelor internaționale. Speranțele omenirii în zile mai bune, în ani de pace trainică, de muncă liniștită menită să aducă bunăstare în căminul locuitorilor tuturor continentelor, au căpătat aripi după conferința de la Geneva a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Din luna iulie și pînă astăzi Uniunea Sovietică, consecventă poziției sale de pace pe care a demonstrat-o clar și la Geneva, a trecut de la vorbe la fapte, dînd dovezi concrete de felul cum trebuie pășit pe drumul ce duce la o adevărată destindere a încordării, la stabilirea încrederii reciproce între state, la eliberarea popoarelor de povara cursei înarmărilor. A fost demobilizat un număr de 640.000 oameni din armata U.R.S.S.; se lichidează ultima bază militară sovietică pe teritorii străine (Porkkala-Udd în Finlanda), se întăresc legăturile U.R.S.S. cu poporul german prin stabilirea de relații diplomatice cu R. F. Germană. Iată numai cîteva din acțiunile de pace ale Uniunii Sovietice, numai cîteva din faptele care glăsuiesc convingător că atunci cînd un stat urmărește țeluri pașnice sînt nenumărate mijloacele pe care le poate folosi pentru a realiza o politică de pace. Omenirea este recunoscătoare U.R.S.S. pentru toate acestea și urmărește cu încredere activitatea Uniunii Sovietice pe arena internațională, sperînd că puterile occidentale vor păși de asemenea de la vorbe la fapte.

Un prilej pentru ca această speranță a popoarelor să fie îndeplinită îl oferă actuala sesiune (a X-a) a Adunării Generale a O.N.U., sesiune pe care omenirea o dorește rodnică, ca astfel să se dezvolte spiritul colaborării internaționale spre întărirea păcii generale și a securității.

În fața O.N.U. stau probleme ce se cer imediat rezolvate. Este imposibil de conceput ca un for internațional ca O.N.U., chemat să fie în permanență în pas cu evenimentele, să nu consemneze o asemenea schimbare importantă petrecută în lume, cum este apariția și dezvoltarea R. P. Chineză. De altfel în Asia și Africa, un număr însemnat de popoare, printre care poporul indian, și-au cucerit independența, iar alte state luptă activ pentru a cîștiga și ele acest drept. In acest sens Organizației Națiunilor Unite îi revine o mare răspundere. Ea trebuie să acorde tot sprijinul ei popoarelor care luptă pentru drepturile lor, să ia măsurile care se impun pentru a împiedica amestecul unor state în afacerile interne ale altora. „In ceea ce o privește — a subliniat V. M. Molotov în discursul său — Uniunea Sovietică a fost și va rămîne o luptătoare consecventă pentru cauza păcii și progresului. Popoarele care apără independența lor națională, libertatea lor, interesele păcii între popoare, vor găsi întotdeauna la Uniunea Sovietică sprijin deplin și simpatie activă".

Desfășurarea de pînă acum a evenimentelor politice internaționale arată că în lume s-a produs un început de destindere. Continuarea acestei destinderi este în strînsă legătură cu încetarea cursei înarmărilor, cu reglementarea problemelor litigioase ale Asiei și Extremului Orient. Intr-adevăr, cum pot vorbi statele occidentale de destindere, de intenții pașnice, cînd continuă cu aceeași intensitate să se înarmeze? Propunerile sovietice din 10 mai răspund în întregime sarcinii actuale: încetarea cursei înarmărilor. Se pare însă că reprezentantul S.U.A. pune greutăți în calea dezbaterilor, din această cauză nereușindu-se pînă acum să se ajungă la concluzii definitive și practice. Pentru a urni din punctul mort problema dezarmării, este necesară depunerea de noi eforturi. Obiectivele acestor eforturi au fost subliniate pe larg în scrisoarea adresată de N. A. Bulganin președintelui S.U.A., D. Eisenhower, la 19 septembrie a.c. Un fapt este însă clar: exemplul U.R.S.S. în privința reducerii forțelor armate și a lichidării bazelor militare aflate pe teritorii străine, creează un precedent. Popoarele, sugrumate de poverile mari, de nesuportat, ale cursei înarmărilor și ale ocupației străine, așteaptă cuvîntul S.U.A. și al celorlalte state.

Încetarea „războiului rece" depinde de asemenea, în mare măsură, de reglementarea problemei germane. Cum poate fi rezolvată ea? Istoria arată că numai pe calea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa poate fi preîntîmpinată eventualitatea repetării nenorocirilor primului și celui de al doilea război mondial. U.R.S.S. și toate popoarele iubitoare de pace din Europa militează pentru ajungerea la o asemenea rezolvare.

Faptele arată că în actualele condiții o mare răspundere în ceea ce privește slăbirea încordării revine, fără doar și poate, Organizației Națiunilor Unite. De aceea, o mare importanță o are chestiunea respectării principiilor înscrise în Carta O.N.U. Unele țări au ridicat problema revizuirii Cartei. In momentul de față nu unele lipsuri pe care le-ar avea această Cartă împiedică O.N.U. să-și exercite întreaga ei influență asupra situației internaționale ci, dimpotrivă, nerespectarea de către toate statele a principiilor ei fundamentale. De pildă, principiul universalității O.N.U. nu este respectat și se împiedică, prin tot felul de manevre, admiterea în Organizație a unui număr de țări. Printre acestea se numără și țara noastră care este împiedicată de ani de zile să-și ocupe locul la care are dreptul în O.N.U. Poziția sovietică în această chestiune este cunoscută. V. M. Molotov a arătat încă o dată că Uniunea Sovietică este gata să sprijine admiterea concomitentă în O.N.U. a celor 16 state care au înaintat cereri în această privință. Nu revizuirea Cartei se impune, ci respectarea ei. Modificarea principiilor fundamentale ale Cartei nu ar ajuta cu nimic la însănătoșirea situației internaționale, ci ar îngreuna lupta pentru micșorarea încordării între state. Renunțarea la dreptul de veto în Consiliul de Securitate ar putea transforma O.N.U. într-o anexă docilă a unui grup de state care ar putea-o folosi, eventual, în scopul camuflării și justificării acțiunilor lor agresive. Lichidarea principiului unanimității în Consiliul de Securitate ar putea să ducă O.N.U. la aceeași soartă falimentară pe care a avut-o Liga Națiunilor.

Guvernele tuturor statelor sînt chemate să conlucreze, pentru ca spiritul nobil al Cartei O.N.U. să triumfe. Este vremea ca în lume să domnească încrederea, ca oamenii să-și construiască în pace un viitor fericit. Marile puteri au acum cuvîntul.

Ciprul și „solidaritatea" atlantică

După insuccesul Conferinței de la Londra, care-și propusese să rezolve problema Ciprului, relațiile dintre Anglia, Grecia și Turcia au devenit destul de încordate. Guvernul grec, nemulțumit de cele petrecute la Londra, a hotărît ca forțele militare grecești să nu participe la manevrele organizate de N.A.T.O. și a discutat chiar problema ieșirii Greciei din N.A.T.O. în anumite condiții. Mai mult, guvernul grec a ridicat problema Ciprului în fața Organizației Națiunilor Unite.

Dacă privim aceste acțiuni ale guvernului grec în legătură cu masacrele și pogromurile organizate împotriva populației grecești din Turcia și cu presiunile pe care Anglia le face asupra Greciei pentru a o determina să renunțe la poziția pe care o are în problema Ciprului, vom înțelege și mai ușor cîtă unitate de vederi și solidaritate există între țările care participă la Blocul Nord-Atlantic. De altfel, ziarul turc „Ulus" nu s-a sfiit să spună și el că această unitate nu prea e stabilă. Ziarul susamintit propunea ca, în cazul cînd Grecia nu va renunța la poziția adoptată față de problema Ciprului, „să se treacă la măsuri de constrîngeri". Deci, unitate bazată pe constrîngere iată adevărul despre unitatea din cadrul N.A.T.O.

Despre unitatea și solidaritatea din cadrul N.A.T.O. vorbește de asemenea și votul împotriva discutării de către O.N.U. a problemei Ciprului pe care l-au dat partenerii Greciei în N.A.T.O.—S.U.A., Anglia și Franța — în ședința comitetului general al Organizației Națiunilor Unite.

Se pare însă că divergențele dintre Anglia, Grecia și Turcia în problema Ciprului depășesc cadrul neînțelegerilor obișnuite din cadrul N.A.T.O. Aceste divergențe afectează serios însăși existența Blocului Atlantic. De aceea, Dl. Dulles a găsit că-i necesară intervenția sa. In mesajele identice pe care le-a adresat Greciei și Turciei, secretarul de stat al S.U.A. le cerea să rezolve problema Ciprului în interesul „alianței atlantice". Despre felul cum înțelege Dl. Dulles interesul „alianței atlantice" ne informează ziarul francez „L'Information": „Cercurile diplomatice din Washington au fost informate că Dulles, după ce a terminat punerea la punct a planului american asupra Ciprului, are intenția să propună o întrunire extraordinară a N.A.T.O. care să discute planul american. Potrivit părerii cercurilor autorizate, este vorba de următoarea propunere: numirea unui înalt comisar american în Cipru, care să fie asistat de colaboratori greci, englezi și turci. Bazele militare engleze ar deveni baze atlantice".

Deci, ca împăcare, și pentru mulțumirea tuturor, Ciprul să fie transformată, din bază militară engleză, în bază militară atlantică sub conducerea directă americană.

Desigur că asemenea propuneri nu pot să aducă decît un surplus de contradicții la cele existente între țările participante la N.A.T.O. și mai ales la cele existente între S.U.A. și Anglia.

Problema Ciprului, după cum se vede, a scos puternic la iveală slăbiciunile și contradicțiile existente în sînul coaliției Nord-Atlantice.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.90. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — [illegible]